C/2025/808

11.2.2025

P10_TA(2024)0035

FN's klimakonference 2024 i Baku, Aserbajdsjan (COP29)

Europa-Parlamentets beslutning af 14. november 2024 om FN's klimakonference 2024 i Baku, Aserbajdsjan (COP29) (2024/2718(RSP))

(C/2025/808)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,

— der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (»Parisaftalen«),

— der henviser til den 28. partskonference under UNFCCC (COP28), den 18. samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP18), og den femte samling i partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (CMA5), og til Glasgowklimaaftalen, der blev vedtaget på den 26. partskonference under UNFCCC (COP26) i Glasgow den 13. november 2021,

— der henviser til den aftale, der blev indgået på den 27. partskonference under UNFCCC (COP27) om at oprette en særlig fond til afhjælpning af tab og skader, oprettelsen på COP28 af et overgangsudvalg om operationaliseringen af de nye finansieringsordninger for reaktion på tab og skader og Santiago-netværket for tab og skader,

— der henviser til sin beslutning af 21. november 2023 om FN's klimakonference 2023 i Dubai i De Forenede Arabiske Emirater (COP28) ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 25. april 2024 om Aserbajdsjan, navnlig undertrykkelsen af civilsamfundet og sagerne vedrørende dr. Gubad Ibadoghlu og Ilhamiz Guliyev ([2]), og til alle sine andre tidligere beslutninger om Aserbajdsjan,

— der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG),

— der henviser til sin beslutning af 15. juni 2023 om gennemførelse og opfyldelse af verdensmålene for bæredygtig udvikling ([3]),

— der henviser til Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC's) særrapport fra 2018 om global opvarmning på 1,5°C, dets særrapport om klimaforandringer og landarealer og dets særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring og panelets sjette vurderingsrapport (AR6),

— der henviser til Det Europæiske Videnskabelige Rådgivende Organ om Klimaændringer, dets rapport af 18. januar 2024, »Towards EU climate neutrality: progress, policy gaps and opportunities«, og dets rapport af 15. juni 2023, »Scientific advice for the determination of an EU-wide 2040 climate target and a greenhouse gas budget for 2030-2050«,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) ([4]),

— der henviser til den nyligt vedtagne EU-lovgivning, der udmønter Unionens mål om at reducere nettoemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 i forhold til 1990-niveauet og i retning af at nå EU's bindende mål om klimaneutralitet senest i 2050 (Fit for 55-pakken) i konkrete, tværsektorielle politiktiltag,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (»8. miljøhandlingsprogram«) samt Det Europæiske Miljøagenturs overvågningsrapport for 2023 om fremskridt hen imod målene for det 8. miljøhandlingsprogram og Kommissionens midtvejsevaluering af det 8. miljøhandlingsprogram,

([1]) EUT C, C/2024/4210, 24.7.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2024/4210/oj?locale=da.
([2]) Vedtagne tekster, P9_TA(2024)0369.
([3]) EUT C, C/2024/493, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/493/oj.
([4]) EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj?locale=da.

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ([5]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. februar 2024 med titlen »Sikring af vores fremtid – Europas klimamål for 2040 og vej til klimaneutralitet senest i 2050 i et bæredygtigt, retfærdigt og velstående samfund« (COM(2024) 0063),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2024 med titlen »Håndtering af klimarisici – beskyttelse af mennesker og velstand« (COM(2024)0091),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. februar 2021 med titlen »Opbygning af et klimarobust Europa – den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer« (COM(2021)0082),

— der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om EU-strategien for tilpasning til klimaændringer ([6]),

— der henviser til 2023-rapporten om emissionskløften fra FN's miljøprogram (UNEP) af 20. november 2023 med titlen »Broken Record – Temperatures hit new highs, yet world fails to cut emissions (again)«, til dens rapport om tilpasningskløften fra 2023 af 2. november 2023 med titlen »Underfinanced. Underprepared – Inadequate investment and planning on climate adaptation leaves world exposed«, og til dens rapport om produktionskløften af 8. november 2023 med titlen »Phasing down or phasing up? Top fossil fuel producers plan even more extraction despite climate promises«,

— der henviser til UNFCCC's sammenfattende rapport af 14. november 2023 om de nationalt bestemte bidrag (NDC) i henhold til Parisaftalen,

— der henviser til sammendraget af den anden rapport fra den uafhængige ekspertgruppe på højt plan om klimafinansiering fra november 2023 med titlen »A climate finance framework: decisive action to deliver on the Paris Agreement«,

— der henviser til UNEP's rapport af 1. december 2023, »An Eye on Methane: International Methane Emissions Observatory 2023 Report«, og UNEP's rapport af 6. maj 2021, »Global Methane Assessment: Benefits and Costs of Mitigating Methane Emissions«,

— der henviser til Global Methane Tracker 2024-rapporten fra marts 2024 offentliggjort af Det Internationale Energiagentur,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 om en EU-strategi for reduktion af methanemissioner (COM(2020)0663),

— der henviser til resultatrapporten fra den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug, med titlen »A shared prospect for farming and food in Europe«,

— der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2021 om en EU-strategi for reduktion af methanemissioner ([7]),

— der henviser til rapporten af 19. marts 2024 fra Den Meteorologiske Verdensorganisation om det globale klimas tilstand i 2023,

— der henviser til Copernicus-Klimaændringstjenesten og dennes Global Climate Highlights-rapport fra 2023,

— der henviser til det globale register for fossile brændstofemissioner og reserver,

— der henviser til UNEP's rapport af 18. februar 2021 med titlen »Making Peace with Nature: a scientific blueprint to tackle the climate, biodiversity and pollution emergencies«,

— der henviser til den globale rapport fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser af 25. november 2019,

— der henviser til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, der blev vedtaget på det 15. møde i partskonferencen under FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (COP15),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 – Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv ([8]),

([5]) EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.
([6]) EUT C 445 af 29.10.2021, s. 156.
([7]) EUT C 184 af 5.5.2022, s. 105.
([8]) EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.

— der henviser til rapporten om IPBES-IPCC's medsponsorerede workshop af 10. juni 2021 om biodiversitet og klimaændringer,

— der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2022 om momentum for havet til at styrke havforvaltning og biodiversitet ([9]),

— der henviser til aftalen under De Forenede Nationers havretskonvention om bevaring og bæredygtig udnyttelse af havets biodiversitet i områder uden for national jurisdiktion (Biodiversity Beyond National Jurisdiction Agreement), som blev vedtaget den 19. juni 2023,

— der henviser til sin beslutning af 28. april 2021 om jordbundsbeskyttelse ([10]),

— der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs (EEA's) rapport af 4. december 2019 med titlen »The European Environment – State and Outlook 2020«, EEA's vurdering af 8. september 2022 af potentialet i den europæiske jordbund for en stærkere klimaindsats og EEA's første europæiske klimarisikovurdering af 11. marts 2024,

— der henviser til sin beslutning af 16. september 2020 om EU's rolle i at beskytte og genoprette verdens skove ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 15. september 2022 om konsekvenserne af tørke, brande og andre ekstreme vejrfænomener: en øget EU-indsats for at bekæmpe klimaændringer ([12]),

— der henviser til FN's globale vandudviklingsrapport af 9. maj 2023 om partnerskaber og samarbejde for vand og til FN's vandkonference den 22.-24. marts 2023, som var den første store konference i FN-regi med fokus på vand siden 1977,

— der henviser til FN's Miljøforsamlings resolution af 1. marts 2024 om effektive og inkluderende løsninger til styrkelse af vandpolitikker for at opnå bæredygtig udvikling i forbindelse med klimaændringer, tab af biodiversitet og forurening,

— der henviser til sin beslutning af 5. oktober 2022 om adgang til vand som en menneskeret – den eksterne dimension ([13]),

— der henviser til FN's rapport fra 2019 om vandudvikling i verden med titlen »Leaving No One Behind«,

— der henviser til FN's rapport om verdens vandudvikling 2024 med titlen »Water for prosperity and peace«,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020, »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi – For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),

— der henviser til sin beslutning af 10. februar 2021 om den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ([14]),

— der henviser til UNEP's Global Framework on Chemicals – For a Planet Free of Harm from Chemicals and Waste, offentliggjort i marts 2024,

— der henviser til Kommissionens rapport af 23. november 2020 med titlen »Ajourført analyse af de ikke-CO_2-relaterede virkninger af luffart og potentielle politiske foranstaltninger, jf. artikel 30, stk. 4, i direktivet om EU's emissionshandelssystem« (COM(2020)0747),

— der henviser til rapporten fra Det Internationale Agentur for Vedvarende Energi fra juni 2023 med titlen »World Energy Transitions Outlook 2023: 1.5 °C Pathway«,

— der henviser til rapporten fra Det Internationale Energiagentur (IEA) fra maj 2021 med titlen »Net Zero by 2050 – A Roadmap for the Global Energy Sector« og ajourføringen heraf fra september 2023 med titlen »Net Zero Roadmap: A Global Pathway to Keep the 1.5 °C Goal in Reach«,

— der henviser til IEA's særberetning fra maj 2024 med titlen »Strategies for Affordable and Fair Clean Energy Transitions« og dets rapport fra juni 2024 med titlen »COP28 Tripling Renewable Capacity Pledge. Tracking countries' ambitions and identifying policies to bridge the gap«,

— der henviser til FN's Sendai-rammer for katastrofeforebyggelse 2015-2030,

— der henviser til rapporten fra 2023 fra FN's Sekretariat for Katastrofeforebyggelse (UNDRR) om midtvejsevalueringen af gennemførelsen af Sendai-rammerne for katastrofeforebyggelse 2015-2030,

— der henviser til UNDRR's globale vurderingsrapport om katastrofeforebyggelse fra 2023,

([9]) EUT C 132 af 14.4.2023, s. 106.
([10]) EUT C 506 af 15.12.2021, s. 38.
([11]) EUT C 385 af 22.9.2021, s. 10.
([12]) EUT C 125 af 5.4.2023, s. 135.
([13]) EUT C 132 af 14.4.2023, s. 54.
([14]) EUT C 465 af 17.11.2021, s. 11.

— der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) rapport af 20. december 2023 om klimaændringer og sundhed,

— der henviser til sin beslutning af 15. juni 2023 om en EU-dag for ofrene for den globale klimakrise ([15]),

— der henviser til Det Fælles Forskningscenters rapport af 7. juni 2023 om indvirkningerne af klimaforandringerne på kritisk forsvarsrelateret energiinfrastruktur,

— der henviser til det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som blev godkendt af Rådet den 21. marts 2022,

— der henviser til køreplanen for klimaforandringer og forsvar, der blev fremlagt af EU-Udenrigstjenesten i november 2020,

— der henviser til sin beslutning af 7. juni 2022 om EU-Udenrigstjenestens køreplan for klimaforandringer og forsvar ([16]),

— der henviser til konklusionerne vedtaget på den 66. samling i FN's Kommission for Kvinders Status den 25. marts 2022 om opnåelse af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af alle kvinders og pigers stilling i forbindelse med politikker og programmer vedrørende klimaforandringer, miljø- of katastroferisikohåndtering,

— der henviser til rapporten af 26. juli 2022 fra FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af menneskerettigheder i forbindelse med klimaforandringer,

— der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 41/21 af 12. juli 2019 om menneskerettigheder og klimaforandringer,

— der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989 og generel bemærkning nr. 26 af 22. august 2023 fra FN's Komité for Barnets Rettigheder om børns rettigheder og miljøet med særlig fokus på klimaændringer,

— der henviser til EU-strategien for børns rettigheder fra 2021,

— der henviser til rapporten af 1. november 2017 fra FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder om indvirkningerne af klimaforandringer og klimafinansiering på oprindelige folks rettigheder og til Stockholm +50-erklæringen om oprindelige folks rettigheder,

— der henviser til UNFCCC's anden rapport af 29. januar 2024 om fastlæggelse af udviklingslandsparternes behov i forbindelse med gennemførelsen af konventionen og Parisaftalen,

— der henviser til resultaterne af topmødet om en ny global finansieringspagt fra juni 2023,

— der henviser til G20's fælles ramme for gældsbehandling ud over initiativet om suspension af gældsbetjeningen,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning 04/2023 af 15. februar 2023 »Den globale klimaalliance (+) – Resultaterne stod ikke mål med ambitionsniveauet« og 18/2023 af 26. juni 2023 »EU's klima- og energimål – 2020-målene blev opfyldt, men ikke meget tyder på, at tiltagene til opfyldelse af 2030-målene vil være tilstrækkelige«,

— der henviser til Rådets konklusioner af 17. oktober 2023 om forberedelse af den 28. partskonference (COP28) under UNFCCC (den 30. november-12. december 2023 i Dubai),

— der henviser til Rådets konklusioner af 14. oktober 2024 om forberedelser til den 29. partskonference (COP29) under UNFCCC (den 11.-22. november 2024 i Baku),

— der henviser til Rådets konklusioner af 8. oktober 2024 om klimafinansiering med henblik på FN's konference om klimaændringer (COP29) den 11.-22. november 2024,

— der henviser til forespørgsler til Kommissionen og Rådet om FN's klimakonference 2024 i Baku, Aserbajdsjan (COP29) (O-0010/2024 – B10-0104/2024 og O-0009/2024 – B10-0105/2024),

— der henviser til forretningsordenens artikel 142, stk. 5, og artikel 136, stk. 2,

— der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,

([15]) EUT C, C/2024/488, 23.1.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2024/488/oj?locale=da.
([16]) EUT C 493 af 27.12.2022, s. 19.

A. der henviser til, at Europa-Parlamentet har erklæret, at der er en klima- og miljøkrise, og har forpligtet sig til hurtigst muligt at imødegå og dæmme op for denne trussel;

B. der henviser til, at Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016; der henviser til, at 193 stater plus EU indtil nu har tilsluttet sig aftalen, og at de står for over 98 % af de globale emissioner;

C. der henviser til, at en fuldstændig gennemførelse af ubetingede nationalt bestemte bidrag, der er udarbejdet i henhold til Parisaftalen for 2030, ifølge UNEP's rapport om emissionskløften fra 2023 vil bringe verden på kurs mod at begrænse temperaturstigningen til 2,9 °C i dette århundrede; der henviser til, at fuld gennemførelse af betingede nationalt bestemte bidrag vil sænke temperaturstigningen til 2,5 °C;

D. der henviser til, at det fremgår af UNFCCC's sammenfattende rapport fra 2023 om nationalt bestemte bidrag, at det samlede globale drivhusgasemissionsniveau i 2030 forventes at ligge 2 % under 2019-niveauet; der henviser til, at den første globale statusopgørelse, der blev afsluttet i 2023 på COP28, fremhæver det kritiske behov for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C for væsentligt at reducere risiciene og virkningerne af klimaændringer; der henviser til, at vinduet for at forblive under 1,5 °C lukker sig med alarmerende hast; der henviser til, at emissionerne stadig stiger, og at emissionskløften bliver stadig større; der henviser til, at IPCC konkluderer, at drivhusgasemissionerne i scenarier, der begrænser opvarmningen til 1,5°C, skal ligge 43 % under deres 2019-niveau senest i 2030;

E. der henviser til, at seks ud af ni af jordklodens begrænsninger, som defineret af Stockholm Resilience Centre, er blevet overskredet;

F. der henviser til, at Kommissionens meddelelse COM(2024)0063 fastsætter et klimamål for 2040; der henviser til, at den tiltrædende formand Ursula von der Leyen forpligtede sig til at foreslå et klimamål for 2040 i sine politiske retningslinjer for den nye Kommission;

G. der henviser til, at EU og dets medlemsstater den 16. oktober 2023 indsendte deres ajourførte nationalt bestemte bidrag, hvori de forpligtede sig til at reducere deres nettodrivhusgasemissioner med mindst 55 % senest i 2030 i forhold til 1990-niveau og dermed fortsætter med at være en af de globale ledere inden for klimaforanstaltninger;

H. der henviser til, at USA tegner sig for 24,1 % af de samlede CO_2-emissioner på verdensplan, at EU27 tegner sig for 16,7 %, Kina for 14,7 %, Rusland for 6,7 % og Det Forenede Kongerige for 4,5 %;

I. der henviser til, at der er brug for en kollektiv indsats fra alle parters side for at nå de globale klimamål; der henviser til, at EU's emissioner udgør ca. 6,1 % af de globale emissioner, mens EU's befolkning udgør 5,7 % af verdens befolkning ([17]), ([18]), ([19]); der henviser til, at en dekarbonisering i EU alene ikke vil være tilstrækkelig;

J. der henviser til, at emissionsdatabasen for global atmosfærisk forskning (EDGAR) viser, at de største nye vækstøkonomier som Kina, Indien og Brasilien øgede deres emissioner i 2023, mens alle sektorer i EU27 oplevede et fald i deres drivhusgasemissioner sammenlignet med 2022;

K. der henviser til, at den første globale statusopgørelse, som blev afsluttet på COP28 i 2023, fremhævede det presserende behov for at håndtere både klimaforandringer og tab af biodiversitet, som er indbyrdes forbundne globale kriser, i en bredere sammenhæng med indfrielsen af verdensmålene for øje, såvel som den afgørende betydning af at beskytte, bevare, genoprette og på bæredygtig vis anvende natur og økosystemer, hvis man vil opnå en bæredygtig klimaindsats;

L. der henviser til, at vand er en grundlæggende ressource for menneskers liv og økonomiske aktiviteter, herunder landbrug og økosystemer; der henviser til, at vandrelaterede udfordringer, herunder vandforurening og vandknaphed, er stigende problemer; der henviser til, at vand er et primært medium, hvorigennem klimaændringerne påvirker samfund og økosystemer og omvendt, herunder gennem tørke, oversvømmelser, vandknaphed og ændrede nedbørsmønstre, der bliver stærkere og forekommer oftere; der henviser til, at dette forværrer indvirkningen af klimaændringerne og de risici, de udgør for biodiversiteten, økosystemernes modstandsdygtighed, landbruget, fødevare- og energisikkerheden og grundlæggende menneskelige behov, samtidig med at det truer hårdt tilkæmpede udviklingsgevinster og den grønne omstilling samt menneskerettigheder og fred; der henviser til, at 1,42 mia. mennesker bor i områder med stor eller ekstremt stor sårbarhed på vandforsyningsområdet; der henviser til, at en klimarobust vand- og sanitetsforvaltning er en grundlæggende del af modvirkningen af og tilpasningen til klimaændringer; der henviser til, at de mange økosystemtjenester, der leveres af vand, bør sikres gennem vandplaner og vandforvaltning, investeringer i vandrelateret innovation, herunder energi- og vandeffektivitet, vandgenanvendelse og -genopretning og beskyttelse af ferskvandsøkosystemer; der henviser til, at vandforvaltning har stærke forbindelser til andre politikker, hvilket kræver sammenhæng mellem de forskellige politikker, og gør det nødvendigt, at der træffes foranstaltninger for vandløbsoplande i deres helhed ved hjælp af naturbaserede løsninger;

([17]) Meddelelse fra Kommissionen af 31. oktober 2024 med titlen »EU-statusrapport om klimaindsatsen 2024« (COM(2024)0498).
([18]) FN's Miljøprogram, rapport om emissionskløften fra 2024.
([19]) Europa-Kommissionen: Det Fælles Forskningscenter, Emissions Database for Global Atmospheric Research (EDGAR), drivhusgasemissioner fra alle verdens lande – 2024.

M. der henviser til, at jordbunden er den største landbaserede kulstofpulje, og at sikring af en sund jordbund styrker modstandsdygtigheden og mindsker sårbarheden over for klimaændringer;

N. der henviser til, at skove spiller en afgørende rolle for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer; der henviser til, at standsning af skovrydning, intensivering af skovbeskyttelse, skovrejsning og genplantning af skov og ansvarlig materialeudvinding er blandt de vigtigste modvirkende foranstaltninger;

O. der henviser til, at virkningerne af varme kan blive forværret i byerne, som er hjemsted for mere end halvdelen af verdens befolkning, på grund af den urbane varmeøeffekt; der henviser til, at hedebølger resulterer i stigende energiforbrug, sænket arbejdsproduktivitet og forøgede sundhedsrisici, hvilket fører til en stigning i antallet af hedebølgedødsfald; der henviser til, at naturlige løsninger, indarbejdelse af grøn infrastruktur og skabelse af naturlig skygge bidrager til at reducere temperaturerne i byerne;

P. der henviser til, at det i IPCC's sjette vurderingsrapport og den videnskabelige rådgivning fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer med henblik på fastsættelse af et EU-dækkende klimamål for 2040 og et drivhusgasbudget for 2030-2050 klart anføres, at opnåelse af klimamålene i henhold til Parisaftalen og opnåelse af nettonulemissioner af drivhusgasser primært kræver omfattende, hurtige og vedvarende reduktioner af emissionerne af kulstof, methan og andre drivhusgasser samt både landbaseret og teknologisk kulstoffjernelse i stor skala;

Q. der henviser til, at kun 14 lande har godkendt traktaten om ikkespredning af fossile brændstoffer, og at ingen af dem er en EU-medlemsstat;

R. der henviser til, at det fremgår af IEA's rapport »Tripling Renewable Capacity Pledge: Tracking countries' ambitions«, at de tilsagn om udbredelse af vedvarende energi senest i 2030, der indgår i de nationalt bestemt bidrag, kun vil føre til opfyldelsen af 12 % af det tredoblede mål for vedvarende energi;

S. der henviser til, at havet er planetens største kulstofdræn og absorberer overskydende varme og energi fra de stigende drivhusgasemissioner; der henviser til, at havets biodiversitet er alvorligt truet, selv om havet udgør en unik og afgørende faktor i klimareguleringen; der henviser til, at nedbrydningen af de marine økosystemer så som koralrev, mangrover og havgræsenge svækker havets evne til at binde kulstof og tilpasse sig klimaændringer, hvilket forværrer klimapåvirkningerne;

T. der henviser til, at methan har været ansvarlig for ca. 30 % af stigningen i de globale temperaturer siden den industrielle revolution; der henviser til, at hurtige og vedvarende reduktioner af methanemissionerne er afgørende for at begrænse den globale opvarmning på kort sigt;

U. der henviser til, at IEA har anslået, at fastholdelse af en temperatur under 1,5 °C vil kræve, at methanudledningen fra fossile brændstoffer reduceres med 75 % senest i 2030, og har påpeget, at løfter fra lande og virksomheder til dato kun vil resultere i en reducering på 50 %, og at de fleste af løfterne endnu ikke bakkes op af planer for implementeringen;

V. der henviser til, at det i OECD's syvende vurdering af fremskridtene hen imod UNFCCC's klimafinansieringsmål blev konstateret, at de udviklede lande i 2022 ydede i alt 115,9 mia. USD i klimafinansiering til udviklingslandene, et tal, der ligger et godt stykke under det faktiske behov;

W. der henviser til, at det i UNFCCC's første rapport om fastlæggelse af udviklingslandsparternes behov anføres, at de nationale rapporter, som udviklingslandsparterne har forelagt, viser, at omkostningerne til at opfylde deres behov i forbindelse med gennemførelsen af rammekonventionen og Parisaftalen kumulativt beløber sig til 5,8-5,9 billioner USD frem til 2030;

X. der henviser til, at UNEP's rapport om tilpasningskløften fra 2023 fremhæver, at den nuværende finansieringskløft for tilpasningen anslås til 194-366 mia. USD om året, en kløft, der vil blive større, i takt med at klimapåvirkningerne intensiveres;

Y. der henviser til, at det nuværende klimafinansieringsmål på 100 mia. USD om året frem til 2025 finansieres af parter, der blev klassificeret som industrialiserede, da UNFCCC blev undertegnet i 1992; der henviser til, at denne klassificering ikke længere i tilstrækkelig grad afspejler landenes respektive finansielle kapacitet og deres kumulative historiske emissioner, som har udviklet sig væsentligt siden da;

Z. der henviser til, at det er et vigtigt mål for den grønne omstilling i overensstemmelse med artikel 2 i Parisaftalen at bringe de globale finansielle strømme i overensstemmelse med en kurs hen imod en klimarobust økonomi med nettonulemissioner;

AA. der henviser til, at EU's første klimarisikovurderingsrapport (EUCRA) fastslog, at visse klimarisici i Europa allerede ligger på kritiske niveauer nu, mens mange andre risici kan nå kritiske eller endda katastrofale niveauer i løbet af dette århundrede og forårsage skader på økonomiernes og virksomhedernes konkurrenceevne, det geopolitiske landskab, arbejdsstyrken og den sociale samhørighed; der henviser til, at EUCRA-rapporten anbefaler, at nuværende og fremtidige klimarisici integreres i stort set alle politikområder med indsats på både EU-plan og nationalt plan;

AB. der henviser til, at Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer fremhæver behovet for en hurtig og fuldstændig udfasning af subsidier til skadelige fossile brændstoffer i hele EU; der henviser til, at det ottende miljøhandlingsprogram kræver, at der fastsættes en frist for udfasning af subsidier til fossile brændstoffer i overensstemmelse med ambitionen om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C; der henviser til, at det i Det Europæiske Miljøagenturs overvågningsrapport fra 2023 om fremskridtene frem mod målene for det 8. miljøhandlingsprogram fremhæves, at de fleste medlemsstater ikke har konkrete planer for, hvordan og hvornår de agter at udfase subsidier til fossile brændstoffer; der henviser til, at dette er afgørende for at fremskynde omstillingen til vedvarende energi, sikre en retfærdig fordeling af ressourcer og opfylde EU's klimamål i henhold til Parisaftalen;

AC. der henviser til, at der er videnskabeligt beviste sammenhænge mellem sundhed og miljø- og klimakriser; der henviser til, at de mest sårbare befolkningsgrupper rammes uforholdsmæssigt hårdt af virkningerne af klimaændringerne og står over for større risici for fødevare- og vandusikkerhed, sundhedstrusler, fordrivelse og tab af levebrød;

AD. der henviser til, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine ikke alene er en grov overtrædelse af folkeretten og medfører enorme tab af liv og skader for borgerne, men også forsinker de stærkt nødvendige tiltag mod klimaændringer og fører til øjeblikkelige og langsigtede miljøforringelser;

AE. der henviser til, at klimaændringer i stigende grad bliver en vigtig drivkraft for migration og fordrivelse, hvor millioner af mennesker tvinges til at flygte fra deres hjem som følge af stigende vandstande, ekstremt vejr, tørke og ressourceknaphed; der henviser til, at helt op til 216 millioner mennesker i 2050 kan være interne klimamigranter i Afrika, Latinamerika, Asien og Stillehavsområdet og Østeuropa ([20]);

Den globale statusopgørelse og COP29 i Baku

1. glæder sig over resultatet af den første globale statusopgørelse på COP28, hvori det anerkendes, at den udstukkede vej til at begrænse den globale opvarmning til 2°C med ingen eller en begrænset overskridelse kræver, at de globale drivhusgasemissioner topper senest i 2025, og at en begrænsning af den globale opvarmning til 1,5°C med ingen eller en begrænset overskridelse kræver en kraftig, hurtig og vedvarende reduktion af de globale drivhusgasemissioner på 43 % senest i 2030 og 60 % senest i 2035 i forhold til 2019-niveauet, og at der opnås nulemissioner af drivhusgasser senest i 2050;

2. glæder sig over de centrale tilsagn og foranstaltninger, som EU bebudede på COP28, om i væsentlig grad at øge de globale klimaambitioner; opfordrer indtrængende alle parter til at følge op gennem ambitiøs gennemførelse og opskalering af nationalt bestemte tiltag; understreger navnlig alle de store udlederes ansvar og opfordrer G20-landene til at gå forrest; understreger, at der er behov for en kollektiv indsats og yderligere tiltag fra alle lande, navnlig fra alle større og nye vækstøkonomier; opfordrer EU og ligesindede partnere til at samarbejde med alle parter for at sikre et vellykket resultat af COP29;

3. støtter COP28-opfordringen til parterne i UNFCCC om at bidrage til den globale indsats for at tredoble kapaciteten for vedvarende energi globalt og fordoble den globale gennemsnitlige årlige forbedringsrate for energieffektivitet senest i 2030; opfordrer indtrængende alle parter til at vedtage konkrete mål og politikker for at nå disse mål og afspejle dem i deres nationalt bestemte bidrag; understreger betydningen af, at EU og medlemsstaterne spiller en ledende rolle ved at fremskynde udbredelsen og øge investeringerne i infrastruktur for vedvarende energi og ved at fremme innovation inden for energilagringsteknologier;

4. tilslutter sig COP28-opfordringen til parterne om at fremskynde bestræbelserne på at udfase kulkraft med uformindsket CO_2-udledning og til at bevæge sig væk fra fossile brændstoffer i energisystemer på en retfærdig, velordnet og retfærdig måde, med henblik på at fremskynde indsatsen i dette kritiske årti for at opnå nettonulemission senest i 2050 i overensstemmelse med videnskaben; beklager, at de globale energirelaterede CO_2-emissioner nåede et rekordhøjt niveau i 2023; opfordrer til at lade UNFCCC's globale statusdialog omfatte et møde, der er helliget de udfordringer, som landene står over for med hensyn til at bringe udbredelsen af fossile brændstoffer til ophør; gentager sin opfordring til alle parter om at arbejde på at udvikle en traktat om ikkespredning af fossile brændstoffer;

5. bemærker, at den globale overfladelufttemperatur allerede er steget med næsten 1,3 °C i forhold til det førindustrielle niveau, og at 2023 og sommeren 2024 var det varmeste år og den varmeste sommer, der er målt i verden og Europa ([21]); understreger, at rekordstore hedebølger, tørker og skovbrande medførte en global nedgang i bruttonationalproduktet på ca. 0,6 % i 2023, og at vejr- og klimarelaterede ekstreme hændelser forårsagede tab på 650 mia. EUR i Europa i perioden 1980-2022; understreger, at klimarisici vil blive forstærket af enhver forsinkelse i tilvejebringelsen af effektive foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, hvilket vil resultere i større tab og skader;

([20]) Verdensbanken, *Groundswell Part 2: Acting on Internal Climate Migration*, Washington, DC, 2021.
([21]) Det Europæiske Miljøagentur, *Economic losses from weather- and climate-related extremes in Europe*, oktober 2023.

6. udtrykker bekymring over konklusionerne i UNEP's 2023-rapport om emissionskløften, hvori det hedder, at en fuldstændig gennemførelse af de aktuelle, ubetingede nationalt bestemte bidrag vil føre til en global opvarmning på 2,9 °C, mens en fortsat gennemførelse og videreførelse af de betingede nationalt bestemte bidrag vil føre til en global opvarmning på 2,5 °C i dette århundrede; henleder opmærksomheden på, at denne kurs ligger langt fra målet om 1,5 °C, som parterne enedes om i den globale statusopgørelse på COP28, hvilket leder verden ind på en farlig vej mod uoprettelige klimaændringer og krydsning af kritiske tippepunkter;

7. bemærker, at parternes nuværende nationalt bestemte bidrag samlet set er langt fra, hvad der er nødvendigt for at nå de langsigtede mål i Parisaftalen; opfordrer alle parter til at efterleve beslutningen fra COP26 om fælles tidsrammer og i 2025 at meddele et nationalt bestemte bidrag for 2035 og forelægge dette nationalt bestemte bidrag inden for den frist, der er fastsat i Parisaftalen; minder om, at alle parter straks bør øge deres klimamål og ledsagende politikker for at opnå en hurtig og retfærdig omstilling til klimaneutrale økonomier og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen og resultatet af den første globale statusopgørelse; glæder sig over »Roadmap to Mission 1.5 °C«, der har til formål at stimulere ambitionerne i den næste runde af nationalt bestemte bidrag, som COP-formandskabernes trojka har lanceret; opfordrer den globale statusdialog til at støtte parternes ajourføring af deres nationalt bestemte bidrag gennem udpegelse af værktøjer, metoder og sektorspecifik vejledning; understreger betydningen af en omfattende og rettidig gennemførelse af den syvende vurderingscyklus for den næste globale statusopgørelse;

8. opfordrer indtrængende alle parter til i deres næste nationalt bestemte bidrag for 2035 at fremlægge ambitiøse, kvantificerede og absolutte – ikke relative – emissionsreduktionsmål for økonomien som helhed, der dækker alle drivhusgasser, sektorer og kategorier og er tilpasset målet om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C, i overensstemmelse med videnskabens seneste oplysninger og i lyset af forskellige nationale forhold; understreger, at disse reviderede nationalt bestemte bidrag bør omfatte gennemsigtige mekanismer til overvågning og ansvarlighed for at sikre, at fremskridtene kan følges effektivt for så vidt angår nationale klimaforpligtelser og sektorspecifikke mål; understreger, at der er behov for, at alle klimamål er klare og gennemsigtige, og opfordrer Kommissionen til at foreslå særskilte delmål for bruttoemissionsreduktioner, landbaseret optag og teknologisk optag som led i 2040-målet; opfordrer alle andre parter til også at skabe tilsvarende klarhed i deres nationalt bestemte bidrag;

9. opfordrer indtrængende alle parter til at engagere sig konstruktivt på COP29 med henblik på at nå frem til en aftale om solide og strenge regler for samarbejdsmekanismer i henhold til artikel 6, der bidrager til de langsigtede mål i Parisaftalen, fremmer inddragelsen af den private sektor og øger mobiliseringen af finansielle og ikkefinansielle ressourcer til klimaindsatsen, herunder frivillige CO_2-markedsforanstaltninger og ikkemarkedsbaserede tilgange; opfordrer EU og dets medlemsstater til strengt at forsvare et højt niveau af klimaintegritet i forhandlingerne baseret på den bedste tilgængelige videnskab; understreger, at disse samarbejdsmekanismer skal føre til det højest mulige niveau af ansvarlighed, overvågning og gennemsigtighed og forhindre dobbelttælling og smuthuller, der kan undergrave klimaambitionerne, samtidig med at de opnår reelle og verificerbare emissionsreduktioner og støtter omstillingen til vedvarende energi, navnlig i udviklingslandene; understreger, at tilvejebringelsen af finansiering og anden ikke-markedsbaseret støtte til gennemførelsen af nationalt bestemte bidrag bør være til at omfordele, vedvarende og forudsigelig over lange tidsrammer;

10. insisterer på, at reglerne i artikel 6 vedrørende kulstoffjernelse skal sikre miljømæssig integritet ved at fastsætte strenge kriterier for kvantificering, additionalitet og referencescenarier, ansvar, varighed og bæredygtighed samt respekt for menneskerettighederne, og at disse skal gennemføres ved hjælp af uafhængig certificering og verifikation i lighed med EU's nyligt vedtagne certificeringsramme; understreger, at der skal foretages en skarp adskillelse mellem midlertidig og permanent fjernelse i overensstemmelse med EU-rammen; glæder sig over aftalen om, at emissionsundgåelse ikke vil være berettiget til at generere kreditter i henhold til artikel 6, og insisterer på, at denne regel skal overholdes strengt;

International klimafinansiering og bæredygtig finansiering

11. anerkender, at EU, dets medlemsstater og EIB tilsammen er de største ydere af offentlig klimafinansiering og groft regnet yder en tredjedel af den globale offentlige klimafinansiering, og at den europæiske klimafinansiering nåede et rekordhøjt niveau i 2022 på 28,5 mia. EUR fra offentlige kilder – halvdelen gennem tilskud og halvdelen gennem ikketilskudsinstrumenter, navnlig lån – og mobiliserede yderligere 11,9 mia. EUR fra privat finansiering i alt;

12. bemærker, at de udviklede lande ydede og mobiliserede i alt 115,9 mia. USD i klimafinansiering til udviklingslande i 2022, hvoraf 69 % blev givet som lån og 28 % som tilskud, og dermed for første gang oversteg UNFCCC's årlige klimafinansieringsmål på 100 mia. USD ([22]); opfordrer indtrængende landene til at sikre, at målet på 100 mia. USD fortsat opfyldes frem til 2025; minder om resultatet af COP26, der opfordrer de udviklede lande til mindst at fordoble deres kollektive tilvejebringelse af tilpasningsfinansiering i forhold til 2019-niveauerne senest i 2025 med henblik på at opnå balance mellem tilpasning og modvirkning i overensstemmelse med Parisaftalen;

13. opfordrer alle parter til at nå til enighed om et nyt kollektivt kvantificeret mål for klimafinansiering (NCQG) efter 2025 på COP29, som bør være baseret på en global indsats og en række kilder, instrumenter og kanaler, herunder offentlige, private og innovative finansieringskilder; opfordrer alle parter til at sikre, at NCQG tager højde for modvirkning, tilpasning samt tab og skader på en afbalanceret måde, hvilket kan omfatte overvejelser om enkeltstående mål;

14. minder om, at mange udviklingslandes nationalt bestemte bidrag er betinget af international klimafinansiering; fremhæver derfor, at tilvejebringelse af tilstrækkelig klimafinansiering er nøglen til at nå Parisaftalens mål; bemærker, at behovene for klimafinansiering stiger betydeligt, og at de skøn over de omkostningsbaserede behov, som UNFCCC's Stående Udvalg for Finansiering har foretaget, konsekvent ligger et godt stykke over det nuværende mål på 100 mia. USD og i gennemsnit når op på over 1 billioner USD om året frem til 2030, idet der er varierende skøn alt efter behovstype, og hvilken gruppe af udviklingslande der analyseres; understreger derfor, at NCQG klart bør afspejle det øgede behov for klimafinansiering på globalt plan, navnlig i små udviklingsøstater og de mindst udviklede lande, bør fastsættes på en videnskabeligt baseret måde og bør være nyt og et supplement til den officielle udviklingsbistand;

15. mener, at ansvaret for at opfylde NCQG efter 2025 bør omfatte en bredere bidragyderbase, der afspejler udviklingen i parternes finansielle kapacitet og deres historiske emissionsniveauer; insisterer på, at vækstøkonomier med høje emissioner og et højt BNP bør bidrage til det nye mål;

16. understreger betydningen af, at NCQG differentierer finansieringsniveauerne på en måde, der bedre afspejler behovene og prioriteterne i de lande, der er mest sårbare over for global opvarmning og med begrænset kapacitet, især de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater;

17. gentager sin opfordring til en forudsigelig mekanisme for EU-finansiering, der giver supplerende og hensigtsmæssig støtte og sikrer, at EU bidrager med en fair andel til de internationale klimafinansieringsmål; opfordrer EU-medlemsstaternes klimafinansieringsforhandlere til at få klare mandater fra deres respektive finansministerier til at yde meningsfulde finansielle bidrag til NCQG;

18. mener, at det centrale mål for NCQG klart bør prioritere tilskudsbaseret finansiering; fremhæver behovet for at udpege nye og innovative finansieringskilder; fremhæver, at sådanne finansieringskilder bør være socialt retfærdige og i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, og sikre, at omkostningerne ved klimaændringer bæres af dem med den største kapacitet såvel som det største ansvar for at forårsage dem; påpeger, at forsyningskæden for fossile brændstoffer potentielt kan levere finansielle bidrag; opfordrer til, at NCQG får en struktur, der tager højde for de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med tilvejebringelsen af det årlige mål på 100 mia. USD, og at det understøttes af solide gennemsigtigheds- og ansvarlighedsmekanismer til at spore tilvejebringelsen af de aftalte beløb inden for de aftalte frister og til at undgå dobbelttælling og grønvaskning;

19. bemærker med bekymring, at mange klimasårbare lande er gældsplagede eller i risiko for sådanne problemer og oplever en dobbelt krise med en stigende gældsbyrde og stadig mere omfattende konsekvenser af klimaændringerne; bemærker ligeledes med bekymring, at modvirknings- og tilpasningsomkostningerne og -behovene er stigende, hvilket fører til en voksende finansieringskløft, og at især udviklingslandene har et begrænset finanspolitisk råderum; understreger derfor behovet for, at man i fællesskab tackler klima- og gældskriserne; opfordrer til, at den internationale klimafinansiering prioriterer tilskudsbaserede og ikke-gældsskabende instrumenter og foranstaltninger for at sikre, at disse lande er i stand til at gennemføre de nødvendige modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger uden at øge deres gældsbyrde, herunder i forbindelse med udformningen af NCQG; opfordrer endvidere til en effektiv gældssaneringsmekanisme, der omfatter princippet om sammenlignelig behandling af kreditorer, samt til, at der medtages gældsklausuler vedrørende klimaresiliens i multilaterale udviklingsbankers fremtidige långivning;

([22]) OECD, *Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2013-2022*, 29. maj 2024.

20. minder om konklusionerne fra COP27, som fastslog, at tilvejebringelsen af den nødvendige finansiering til klimaomstillingen vil kræve en forandring af det finansielle system og dets strukturer og processer samt inddragelse af regeringer, centralbanker, kommercielle banker, institutionelle investorer og andre finansielle aktører; mener, at det er nødvendigt at involvere nationale og internationale finansielle systemer for at fremme bestræbelserne på klimaomstilling på globalt plan og fjerne hindringer for adgang til finansiering af rene teknologier og flytte offentlige og private finansieringsstrømme væk fra emissionsintensive aktiviteter;

21. finder det afgørende så hurtigt som muligt at fremme Bridgetown-initiativet; mener, at NCQG repræsenterer en afgørende mulighed for at fremme reformer af den internationale finansielle struktur ved at indarbejde principperne i Bridgetown-initiativet; opfordrer alle store internationale finansielle institutioner og multilaterale udviklingsbanker til at tilpasse deres porteføljer og udlånspolitikker til Parisaftalen;

22. minder om Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) rolle som EU's klimabank og dens klimabankkøreplan og ajourførte energiudlånspolitik samt Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) forøgede bestræbelser på at være spydspids for klimainvesteringer; glæder sig over den kendsgerning, at Den Europæiske Centralbank (ECB) har givet tilsagn om, at den vil indarbejde klimahensyn i sine pengepolitiske rammer;

23. bemærker, at mange landes høje risikoprofil hæmmer deres evne til at tiltrække og mobilisere private investeringer i modvirkning af og tilpasning til klimaændringer; opfordrer de internationale finansielle institutioner, multilaterale udviklingsbanker og regeringer til at koordinere og foreslå tilstrækkelige finansielle risikobegrænsende planer for projekter vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i forbindelse med COP29; opfordrer lande og multilaterale udviklingsbanker, herunder EIB, til at vedtage gældsklausuler vedrørende klimaresiliens i fremtidige udlån;

24. minder om, at fossile brændstoffer tegner sig for over 75 % af alle drivhusgasser og dermed er den vigtigste årsag til klimaændringer, og at emissionerne herfra stadig er stigende; bemærker, at fossile brændstoffer stadig bruges til at imødekomme over 80 % af verdens energibehov; understreger, at udfasning af fossile brændstoffer både er nødvendigt og teknologisk muligt; bemærker, at IEA's køreplan for nettonulemission senest i 2050, der viser en vej til at holde den globale temperaturstigning under 1,5 °C, kræver, at man ikke igangsætter nogen nye projekter vedrørende olie-, gas- eller kuludvinding;

25. understreger, at et af målene med COP29 bør være at koordinere og sende et utvetydigt signal, der følger op på resultatet af den første globale statusopgørelse på COP28 for at bevæge sig væk fra fossile brændstoffer og hen imod vedvarende energikilder og energieffektivitet på en retfærdig, velordnet og rimelig måde; fremhæver vigtigheden af at indføre mere præcise kvantificeringer og tidsfrister for at fremskynde indsatsen i dette årti; opfordrer alle parter, herunder EU, til at vedtage planer om at udfase fossile brændstoffer i overensstemmelse med temperaturmålet i Parisaftalen; opfordrer alle parter til at undersøge mulighederne for at øge fossile brændstofvirksomheders bidrag til Parismålene;

26. fremhæver vigtigheden af at udfase alle fossile brændstoffer hurtigst muligt; bemærker, at EU for at nå dette mål bør sigte mod at maksimere sin energisikkerhed, industrielle konkurrenceevne og borgernes velfærd ved at nedbringe energiregningerne og opbygge en energieffektiv økonomi baseret på vedvarende energi; bemærker navnlig det presserende behov for at sætte en stopper for EU's import af russiske fossile brændstoffer, herunder naturgas, som understøtter Ruslands angrebskrig mod Ukraine; opfordrer G7-landene til at gå foran med et godt eksempel i energiomstillingen og opfordrer alle parter til at dekarbonisere deres energisystemer og standse alle nye investeringer i udvinding af fossile brændstoffer; glæder sig over alle initiativer til at mindske EU's afhængighed af fossile brændstoffer og øge diversiteten blandt sine energileverandører; noterer sig EU's igangværende arbejde med internationale partnere for at diversificere energiforsyningen;

27. bemærker med bekymring, at subsidier til fossil energi i EU mellem 2010 og 2020 forblev på et uforandret niveau på ca. 50 mia. EUR om året og endda steg til 123 mia. EUR i 2022; minder om, at Kommissionen og medlemsstaterne for at gennemføre kravene i det 8. miljøhandlingsprogram skal »sætte en frist for udfasning af subsidier til fossile brændstoffer i overensstemmelse med ambitionen om at begrænse den globale opvarmning til 1,5° C«; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstater til at forbedre deres nationale rapportering om alle direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer og straks planlægge udfasningen heraf gennem konkrete politikker, tidsfrister og foranstaltninger på en måde, der understøtter Unionens energi- og fødevaresikkerhed, industrielle konkurrenceevne og borgernes velfærd og nedbringer energiregningerne; opfordrer Kommissionen til i denne henseende at udvikle en ramme, der er i overensstemmelse med dette krav i det 8. miljøhandlingsprogram;

28. er bekymret over, at regeringer over hele verden brugte mere end 620 mia. USD på subsidier til fossile brændstoffer i 2023, betydeligt mere end de 70 mia. USD, der blev brugt på at støtte ren energi; opfordrer alle parter til at udfase alle direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer så hurtigt som muligt og omfordele disse skadelige subsidier til klimaindsatsen, herunder til international klimafinansiering til de mest sårbare udviklingslande; opfordrer alle parter til at sikre gennemsigtig rapportering om deres subsidier til fossile brændstoffer og til at vedtage konkrete planer for udfasningen heraf så hurtigt som muligt;

29. giver endnu en gang udtryk for sin støtte til det arbejde, der udføres af koalitionen af finansministre i forbindelse med klimaindsatsen, og tilskynder alle regeringer til at tilslutte sig koalitionens tilsagn om at tilpasse alle politikker og praksisser inden for finansministeriernes ansvarsområde til målene i Parisaftalen og til at vedtage effektiv CO_2-prissætning;

Tilpasning

30. understreger behovet for at intensivere tilpasningsindsatsen i EU og globalt for at minimere de negative virkninger af klimaændringer og tab af biodiversitet; påpeger, at selv om finansieringen og gennemførelsen af modvirkningsforanstaltninger er skredet frem, så halter tilpasningsindsatsen fortsat bagefter med en voksende mangel på både finansiering og konkrete foranstaltninger; understreger, at finansieringsstrømmene til tilpasning er faldet siden 2020, og at kløften er blevet større; anerkender, at uden en øjeblikkelig indsats vil omkostningerne til tilpasning fortsat stige som følge af alvorlige vejrforhold og ekstreme klimarelaterede hændelser;

31. glæder sig over den første EUCRA ([23]) og Kommissionens meddelelse af 12. marts 2024 om styring af klimarisici, som fremhæver behovet for modstandsdygtighed over for eskalerende klimarisici; opfordrer derfor Kommissionen til at fremlægge en europæisk klimatilpasningsplan, herunder konkrete lovgivningsforslag og foranstaltninger, navnlig vedrørende infrastrukturs modstandsdygtighed, vandforvaltning og naturbaserede løsninger, samtidig med at beskyttelsen af sårbare samfund prioriteres, for at gøre EU mere modstandsdygtigt og gå foran med et godt eksempel; understreger betydningen af udvikling, gennemførelse og en regelmæssig opdatering af nationale tilpasningsplaner, herunder med fokus på finansiel og teknisk bistand; opfordrer de parter, der endnu ikke har gjort det, til at vedtage deres nationale tilpasningsplaner senest i 2025 og til at gøre fremskridt med gennemførelsen heraf senest i 2030;

32. slår til lyd for integreringen af naturbaserede løsninger i byområder for at begrænse de stigende temperaturer, imødegå virkningerne af varmeøer i byerne og forbedre luftkvaliteten for at beskytte offentligheden og reducere energiomkostningerne;

33. glæder sig over, at der på COP28 blev indgået en aftale om rammerne for det globale tilpasningsmål, nemlig UAE-rammen for global modstandsdygtighed over for klimaændringer; fremhæver behovet for at omsætte rammen til målbare resultater med robuste sporingssystemer til overvågning af fremskridt hen imod opfyldelsen af målene; opfordrer alle parter til hurtigt at nå til enighed om indikatorer til måling af fremskridt hen imod målene som led i det toårige UAE-Belém-arbejdsprogram, der blev fastlagt på COP28; fremhæver betydningen af inklusive indikatorer for at sikre, at tilpasningen finder sted på en socialt retfærdig måde;

34. understreger, at systemer for tidlig varsling er afgørende for en effektiv tilpasning og opfordrer til en hurtig gennemførelse af både CREWS-initiativet (Climate Risk and Early Warning Systems), som fokuserer på sårbare lande såsom de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater, og initiativet »Early Warnings for All«, som har til formål at sikre global adgang til systemer for tidlig varsling senest i 2027;

35. giver udtryk for dyb bekymring over den stigende voldsomhed og hyppighed af ekstreme vejrfænomener i EU og på globalt plan, herunder naturbrande, tørke, hedebølger og oversvømmelser, og deres indvirkning på menneskers sundhed og det stigende tab af menneskeliv, de forårsager, som omhandlet i den første EUCRA; understreger, at det haster med at styrke den kollektive globale reaktion på klimaændringerne i dette kritiske årti gennem ambitiøse modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger fra alle parters side for at beskytte mennesker, deres levebrød, økonomien og vores økosystemer; minder om behovet for at tage højde for fremtidige klimaforhold, når der investeres i infrastruktur og aktiver;

([23]) Det Europæiske Miljøagenturs rapport nr. 1/2024, European Climate Risk Assessment, 11. marts 2024.

Tab og skader

36. glæder sig over beslutningen på COP28 om at etablere tabs- og skadesfonden til at håndtere og reagere på de økonomiske og ikke-økonomiske virkninger af klimaændringer for særligt sårbare udviklingslande; påskønner de fremskridt, der er gjort med hensyn til at operationalisere fonden siden COP28, herunder gennem accept af den filippinske regerings tilbud om at være vært for fonden; understreger behovet for, at fonden modtager finansiering fra en række forskellige kilder på en koordineret måde, herunder fra nye og innovative kilder; er af den faste overbevisning, at finansiering af tab og skader bør prioritere tilskud og være et supplement til og adskilt fra officiel udviklingsbistand;

37. opfordrer bestyrelsen for tabs- og skadesfonden til at nå til enighed om alle de nødvendige ordninger, således at fonden kan yde finansiering til de berørte samfund – hvis ikke i 2024, så i det mindste i begyndelsen af 2025; opfordrer til, at der inden COP29 forberedes en indledende kapitaliseringsindsats samt en langsigtet strategi for fundraising og genopfyldning; opfordrer til, at repræsentanter for de berørte lokalsamfund kan bidrage til udformningen af fonden, og opfordrer til, at fonden yder støtte til lokalsamfund på en hurtig og målrettet måde;

38. opfordrer indtrængende alle store udledere til at bidrage med rimelige beløb til fonden for at sikre global klimaretfærdighed; glæder sig over EU's og dets medlemsstaters tilsagn om den første kapitalisering af fonden på mere end 400 mio. EUR, som dækker over halvdelen af de oprindelige samlede tilsagn om finansiering;

39. gentager sin opfordring til, at tab og skader bliver et fast punkt på dagsordenen på partskonferencerne med henblik på at overvåge og gøre fremskridt på dette område og til, at Santiago-netværket udnyttes fuldt ud med henblik på effektivt at katalysere teknisk bistand med henblik på en passende håndtering af tab og skader;

40. opfordrer alle parter til at vurdere og kvantificere deres tabs- og skadesrelaterede sårbarheder og behov for at reagere på de mest alvorlige virkninger af klimaændringerne i den næste runde af nationalt bestemte bidrag; opfordrer alle parter til at fastsætte og gennemføre regler om gennemsigtighed i udgifterne inden for rammerne af tab og skader for at sikre, at den finansielle støtte har tilstrækkelig virkning og er effektiv;

Interessenters deltagelse i COP29

41. minder om, at det er vigtigt, at alle parter inddrages fuldt ud i UNFCCC's beslutningsprocesser; opfordrer COP29-formandskabet og de kommende formandskaber til at gøre mere for at befordre deltagelse af udviklingslande og delegerede fra de mindst udviklede lande og til at afsætte yderligere ressourcer hertil; opfordrer parterne til at invitere unge med i deres delegationer for at sikre, at fremtidige generationer spiller en aktiv rolle i udformningen af beslutninger vedrørende deres egen fremtid; opfordrer til øget brug af virtuelle platforme på partskonferencerne for at øge den globale inklusion og deltagelsen af delegerede og repræsentanter for civilsamfundet;

42. understreger, at klimamål ikke kan nås uden støtte fra og inddragelse af offentligheden; opfordrer alle parter til at øge bevidstheden om og offentlighedens forståelse af klimaændringer og relaterede spørgsmål, bekæmpe både misinformation og desinformation og samarbejde med repræsentanter for offentligheden om at opnå offentlig opbakning til modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger;

43. minder om sin beslutning af 25. april 2024 om Aserbajdsjan; understreger sin dybe bekymring over menneskerettighedssituationen i Aserbajdsjan; opfordrer Aserbajdsjan til at respektere og øjeblikkeligt og betingelsesløst løslade alle politiske fanger, menneskerettighedsforkæmpere og journalister og insisterer på at gøre partnerskabsaftaler betinget af dette og en forbedring af den generelle menneskerettighedssituation i landet; mener, at de igangværende menneskerettighedskrænkelser i Aserbajdsjan er uforenelige med landets rolle som vært for COP29; opfordrer indtrængende EU til at bruge COP29 som en anledning til, at det internationale samfund kan minde Aserbajdsjan om dets internationale forpligtelser og til at fordømme og på meningsfuld vis tage spørgsmålet om landets menneskerettighedskrænkelser op i alle interaktioner med de aserbajdsjanske myndigheder i Baku under COP29;

44. kræver, at arrangørerne sikrer, at menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, fuld og ubegrænset deltagelse for borgere og civilsamfundsorganisationer og lige adgang til dette og fremtidige partskonferencer fuldt ud forankres og garanteres i værtsstatsaftalen, som bør offentliggøres snarest muligt efter undertegnelsen; opfordrer UNFCCC's sekretariat til at overvåge overholdelsen og træffe foranstaltninger i tilfælde af brud på sådanne menneskerettighedskriterier;

Interessekonflikter, gennemsigtighed og integritet

45. glæder sig over udarbejdelsen af de første toårige gennemsigtighedsrapporter i henhold til Parisaftalen; understreger betydningen af denne detaljerede og gennemsigtige rapportering, der vurderer fremskridtene med hensyn til de nationalt bestemte bidrag; noterer sig lanceringen af Bakus globale platform for klimagennemsigtighed;

46. udtrykker bekymring over, at mere end 2 400 lobbyister med tilknytning til fossile brændstoffer var akkrediterede deltagere på COP28; opfordrer UNFCCC og parterne til at sikre, at beslutningsprocessen beskyttes mod interesser, der strider mod Parisaftalens mål; tilskynder UNFCCC til at føre an med et forslag om en ambitiøs ansvarlighedsramme, der beskytter UNFCCC's arbejde mod upassende indflydelse fra aktører med dokumenterede økonomiske interesser, baseret på den model, som WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning vedtog med hensyn til tobaksindustrien;

47. udtrykker stærk bekymring over, at Aserbajdsjans minister for økologi og naturressourcer, Mukhtar Babayev, der – inden han blev minister – arbejdede 26 år for Republikken Aserbajdsjans statslige olieselskab (Socar), er blevet udpeget som formand for COP29; udtrykker dyb bekymring over erklæringen fra Aserbajdsjans præsident Ilham Aliyev om, at han vil forsvare interessen hos lande, der er rige på fossile brændstoffer, for at fortsætte investeringer og produktion; mener, at dette udgør en alvorlig risiko for interessekonflikter; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kommende COP-formandskaber er fri for interessekonflikter;

EU's klimapolitik i overensstemmelse med Parisaftalen

48. noterer sig EU's ajourførte nationalt bestemte bidrag, som er Unionens svar på anmodningen i Glasgowklimaaftalen om at revidere og styrke parternes nationalt bestemte bidrag for 2030; fremhæver, at EU's nugældende klimalovgivning forventes at have reduceret EU's nettodrivhusgasemissioner med ca. 57 % i 2030 i forhold til 1990-niveau, når den er fuldt ud gennemført; understreger derfor behovet for at gennemføre den eksisterende retlige ramme for 2030 i de kommende år på en enkel, retfærdig og omkostningseffektiv måde, samtidig med at borgerne og de økonomiske sektorer fortsat støttes under hele denne omstilling; understreger betydningen af en stabil og forudsigelig politisk ramme for at skabe klarhed for investorer, virksomheder og borgere; bemærker, at enhver yderligere indsats på over 55 % vil reducere Unionens kumulative emissioner betydeligt inden 2050; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne såvel som den private sektor til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at målet nås; udtrykker i denne forbindelse bekymring over ambitionskløften i de nuværende nationale energi- og klimaplaner, som medlemsstaterne har forelagt, og opfordrer alle medlemsstater til at intensivere deres klimaindsats; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i den henseende at sikre, at medlemsstaternes nationale energi- og klimaplaner og langsigtede strategier omfatter tilstrækkelige foranstaltninger og finansielle midler til at nå EU's 2030-mål og langsigtede mål;

49. understreger betydningen af, at de nationalt bestemte bidrag for 2035 foreslås i den forberedende fase til COP30 i overensstemmelse med UNFCCC's fælles femårige tidsramme og i overensstemmelse med den frist for fremlæggelse, der er fastsat i Parisaftalen; opfordrer Kommissionen til at foreslå et nationalt bestemte bidrag for 2035 i god tid og holde EU på rette spor mod målet for 2040 og nettonulmålet i 2050 og på grundlag af en korrekt vurdering;

50. understreger behovet for at vedtage et videnskabeligt baseret EU-klimamål for 2040 i overensstemmelse med den europæiske klimalov og i overensstemmelse med konklusionerne fra den første globale statusopgørelse og minder om anbefalingerne fra Det Europæiske Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at foreslå et klimamål for 2040 ledsaget af understøttende politikker;

51. mener, at det er vigtigt, at EU fortsat viser lederskab i internationale klimaforhandlinger, og opfordrer EU til at intensivere sit grønne diplomati for at tilskynde andre parter til at intensivere deres klimaindsats med henblik på at nå Parisaftalens mål, hvilket også vil bidrage til at skabe lige vilkår på internationalt plan, undgå kulstoflækage og øge offentlighedens støtte til klimaindsatsen;

52. gentager, at det er nødvendigt at integrere klimaambitioner i alle EU's politikker og de foranstaltninger, der gennemfører dem, og understreger, at artikel 6, stk. 4, i den europæiske klimalov pålægger Kommissionen at vurdere, hvor godt udkast til foranstaltninger eller lovforslag, herunder budgetmæssige forslag, stemmer overens med EU's klimamål; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre denne bestemmelse fuldt ud, når den foretager konsekvensanalyser på alle EU's politikområder;

53. gentager princippet om udviklingsvenlig politikkohærens, som EU og dets medlemsstater har forpligtet sig til, og som har til formål at minimere modsigelser og skabe synergi mellem forskellige EU-politikker; insisterer på en sammenhængende tilgang til gennemførelsen af Parisaftalen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling i både interne og eksterne politikker;

54. understreger, at den aktuelle geopolitiske situation yderligere understreger det presserende behov for at bringe EU's afhængighed af fossile brændstoffer til ophør og behovet for at bevæge sig væk fra en økonomi baseret på fossile brændstoffer og fremme udbredelsen af kulstoffattig energi; understreger, at EU skal undgå energiafhængighed af tredjelande; glæder sig over de fremskridt, der er gjort siden lanceringen af RePowerEU vedrørende begge disse aspekter; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremskynde omstillingen; understreger, at dette vil kræve en forhøjelse af målene for vedvarende energi og energieffektivitet som led i rammen for perioden efter 2030; opfordrer Kommissionen til at imødekomme anbefalingen fra EU's Videnskabeligt Rådgivende Organ om Klimaændringer for at sikre sammenhæng mellem EU's politikker og behovet for at bevæge sig væk fra en økonomi baseret på fossile brændstoffer og undgå kulstofafhængighed og strandede aktiver;

55. minder om, at Parlamentet den 24. april 2024 gav sin godkendelse af Rådets afgørelse om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs udtræden af energichartertraktaten ([24]);

Den tredobbelte krise på planeten: klimaændringer, forurening og biodiversitetstab

56. understreger, at kriserne med klimaændringer, forurening og biodiversitetstab er indbyrdes forbundne, og at der skal sikres sammenhæng mellem reaktionerne på disse kriser; påpeger deres alvorlige konsekvenser såsom ørkendannelse, vandknaphed, havforringelse og tørke; understreger betydningen af at beskytte, bevare og genoprette biodiversitet og økosystemer og af at forvalte naturressourcerne på en bæredygtig måde med henblik på at forbedre naturbaseret modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, undgå ekstreme vejrfænomener og opbygge modstandsdygtighed;

57. fremhæver behovet for at øge investeringerne og investere mere effektivt i innovative og naturbaserede løsninger såsom skovrejsning, genplantning af skov og etablering af landskaber med en naturlig evne til at opsamle vand, genopretning af vådområder og regenerativ landbrugspraksis med henblik på at styrke klimatilpasningen, navnlig for at begrænse oversvømmelser og tørke; understreger, at sådanne tilgange bør have en positiv indvirkning på biodiversiteten, hvor det er muligt, og bør reducere kulstofemissioner fra jord og eksterne virkninger på vandområder, reducere jordsammenpakning og lette skovenes tilpasning til klimaændringer; noterer sig den rolle, som Kommissionens forslag om skovforvaltning og skovovervågning spiller i denne forbindelse; udtrykker bekymring over den betydelige kløft mellem målet for forbedring af kulstofdræn i 2030, der er fastsat i forordningen om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug ([25]), og foranstaltningerne til at opfylde målet i de nationale energi- og klimaplaner; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge deres ambitioner;

58. anerkender, at sunde økosystemer og rig biodiversitet leverer livsvigtige tjenester, og fremhæver, at klimaændringer er en af de direkte årsager til tab af biodiversitet; påpeger, at klimaændringerne allerede har ændret land-, hav- og ferskvandsøkosystemer over hele verden, hvilket har forårsaget tab af arter og tilbagegang i centrale økosystemfunktioner;

59. understreger, at man ved at bevare og genoprette kulstofrige økosystemer såsom tørvemoser, vådområder, skove (herunder primærskove), traditionelle skovlandbrugssystemer, græsningsarealer og blå kulstoføkosystemer såsom saltmarsker, havgræsser og mangrover samt de arter, der gør det muligt for disse økosystemer at fungere, opnår en masse modvirknings- og tilpasningsfordele; opfordrer Kommissionen til at udvikle kortlægningen af disse økosystemer og udvikle metoder til en præcis, solid og gennemsigtig beregning af kulstoffjernelse og emissioner fra disse økosystemer på en måde, der ikke underminerer andre biodiversitetsmål, og understreger, at kvaliteten af beskyttede områder bør respekteres; advarer om, at modstridende investeringer og incitamenter som f.eks. finansiering af dræning af vådområder og efterfølgende økonomisk støtte til genopretning af de samme områder undergraver effektiviteten af EU's finansielle midler og skaber usikkerhed for landbrugere og landbrugssektoren;

([24]) Rådets afgørelse (EU) 2024/1677 af 30. maj 2024 om godkendelse af Det Europæiske Atomenergifællesskabs udtræden af energichartertraktaten (EUT L, 2024/1677, 13.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1677/oj).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

60. opfordrer indtrængende alle parter til, når de træffer foranstaltninger til at imødegå klimaændringer, at forpligte sig til at beskytte, respektere, fremme og opfylde deres menneskerettighedsforpligtelser, herunder retten til et rent, sundt og bæredygtigt miljø, og oprindelige folks rettigheder som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder samt lokalsamfunds rettigheder; understreger behovet for at støtte og beskytte miljøforkæmpere og holde de personer, der truer dem, ansvarlige; understreger betydningen af ligestilling mellem kønnene og retfærdighed mellem generationerne i håndteringen af klimakrisen; opfordrer alle parter til at opretholde disse værdier og sikre meningsfuld offentlig deltagelse, adgang til information og frit, forudgående og informeret samtykke;

61. opfordrer alle parter til på COP29 at gøre fremskridt hen imod beslutningstagning, der skaber en balance mellem de sociale, miljømæssige og økonomiske søjler;

62. understreger betydningen af at gennemføre den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet under konventionen om den biologiske mangfoldighed, herunder behovet for at maksimere naturens evne til at hjælpe med at modvirke og tilpasse sig til klimaændringer og minimere klimaindsatsens negative indvirkning på biodiversiteten; minder om, at bevarelsen af intakte økosystemer med en høj biodiversitet på land og i havet er det mest omkostningseffektive naturbaserede bidrag til bekæmpelse af klimaændringer; opfordrer alle parter til at intensivere deres bestræbelser på at opfylde deres internationale forpligtelser vedrørende biodiversitet og minder om, at det ikke er lykkedes at indfri Aichi-målene; glæder sig over forelæggelsen af EU-mål inden for denne ramme;

63. understreger, at jordbunden er det største kulstoflager på jorden og spiller en uundværlig rolle i den globale klimacyklus; understreger de grænseoverskridende virkninger af jordbundsforringelse; påskønner alle regeringers og ikke-statslige aktørers bestræbelser på at udnytte og maksimere jordbundens potentiale til at modvirke klimaændringer og sikre bedre adgang til vand; noterer sig den rolle, som EU's forslag til direktivet om jordbundsovervågning og jordbundsmodstandsdygtighed spiller;

64. fremhæver de ødelæggende miljømæssige, sociale, økonomiske og landbrugsmæssige konsekvenser af ørkendannelse, vandforurening, tørke, oversvømmelser og skovbrande, der forstærkes af klimaændringerne; understreger betydningen af at beskytte, bevare og genoprette vandøkosystemer og vandrelaterede økosystemer, som er altafgørende for at sikre modstandsdygtighed over for klimaændringer og bevarelse af biodiversiteten; bekræfter behovet for en vandforvaltning, der undgår vandknaphed og forurening, og hvor vand- og ressourcekredsløb i vid udstrækning er lukkede for at fremme en cirkulær økonomi og optimal ressourceeffektivitet og -genopretning;

65. glæder sig over, at COP29-formandskabet har sat fokus på vandrelaterede udfordringer og dermed skabt en global platform under COP29, hvor parterne kan samarbejde og levere løsninger på vandområdet; glæder sig over lanceringen af FN's første samlede strategi for vand og sanitet som et vigtigt redskab til at fremme samfunds modstandsdygtighed over for klimaændringer;

66. opfordrer til øget internationalt samarbejde, herunder i vandløbsoplande, for at tackle den voksende vandkrise, sikre rent vand af høj kvalitet, fremme bæredygtig vandforvaltning og gennemføre naturbaserede løsninger; opfordrer alle parter til at vedtage vandstrategier i overensstemmelse med deres klimapolitik med henblik på at opnå vandforsyningssikkerhed, en bæredygtig vandforvaltning og vandresiliens, samtidig med at der sikres universel adgang til vand og sanitet samt sikring af, at ingen lades i stikken, og at beskyttelsen af sårbare samfund prioriteres;

67. glæder sig over bebudelsen af en europæisk strategi for vandresiliens og opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremlægge denne strategi for at sikre, at vandkilderne forvaltes korrekt, og at vandknaphed afhjælpes, og også for at sikre, at vi styrker vores vandindustris og -teknologis forspring, når det gælder konkurrenceevne og innovation; opfordrer indtrængende EU til at stå i spidsen for bestræbelserne på at beskytte og genoprette vandøkosystemer i overensstemmelse med vandrammedirektivet, EU's biodiversitetsstrategi og den europæiske grønne pagt;

68. anerkender den universelle karakter af vand som en ressource for alle sektorer, herunder dem, der er ansvarlige for energi, fødevarer og kritiske digitale tjenester; anerkender digitale værktøjers rolle i alle aktiviteter vedrørende modvirkning af klimaændringer og som en del af et vandresilient samfund;

69. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre en effektiv vandinfrastruktur som et instrument til bekæmpelse af klimaændringer og forbedring af vores modstandsdygtighed;

70. glæder sig over vedtagelsen af FN-traktaten om det åbne hav (aftalen om havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion); opfordrer parterne til at fortsætte arbejdet med dialogen i FN-regi om havene og klimaændringer; understreger, at klimamekanismer er afhængige af havets og de marine økosystemers sundhed, som i øjeblikket påvirkes af global opvarmning, forurening, overudnyttelse af havets biodiversitet, forsuring, afiltning og kysterosion; opfordrer alle parter til at øge robustheden og beskyttelsen af havet som kulstofdræn, herunder beskyttelse af marine økosystemer såsom mangrover, havgræsenge og koralrev; glæder sig over, at Kommissionens formand Ursula von der Leyen har givet tilsagn om at lancere en europæisk havpagt;

71. understreger, at alle sektorer skal bidrage til at nedbringe udledningen;

72. understreger det presserende behov for at bekæmpe plastforurening på globalt plan, som udgør en alvorlig trussel mod marine økosystemer, biodiversitet og menneskers sundhed, idet det anslås, at havet forurenes med 8 mio. tons plast hvert år; understreger betydningen af at bekæmpe mikroplast, navnlig i hav- og ferskvandsøkosystemer; glæder sig over det igangværende arbejde med den globale plasttraktat; opfordrer indtrængende EU til at gå forrest og slå til lyd for en traktat, der opnår bæredygtige niveauer for plastproduktion, udfaser skadelig engangsplast, fremmer innovation inden for bæredygtige alternativer, udbreder principperne for den cirkulære økonomi og fremmer udvidet producentansvar for at sikre, at hele livscyklussen for plast håndteres, og prioriterer de samfund, der er mest berørt af plastforurening; opfordrer til et globalt mål om at fjerne plastforurening i miljøet senest i 2040;

73. understreger behovet for at bekæmpe kemisk forurening; opfordrer til hurtigere handling for at gennemføre den omfattende plan, der er fastsat under den globale ramme for kemikalier om en planet uden skade fra kemikalier og affald;

74. understreger behovet for at beskytte sundheden og trivslen for mennesker og samfund, der er berørt af de negative virkninger af klimaændringer; understreger behovet for at sikre lige adgang til et bæredygtigt, modstandsdygtigt og sundt miljø for kommende generationer;

75. mener, at miljøpolitikker bør udformes i fuld overensstemmelse med One Health-modellen; minder om betydningen af at arrangere en sundhedsdag under COP29 for at arbejde hen imod løsninger på fælles sundhedsudfordringer;

76. understreger den tætte forbindelse mellem luftforurening og klimaændringer; glæder sig over de internationale bestræbelser på at håndtere både klimaændringer og luftkvalitet gennem initiativer som UNECE-konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande og koalitionen for klima og ren luft; opfordrer alle parter til at styrke samarbejdet om dette spørgsmål og tilpasse luftkvalitetspolitikkerne til klimaindsatsen for at beskytte folkesundheden og miljøet på globalt plan;

77. understreger, at klimaændringer vil bidrage til øget antibiotikaresistens; understreger i den henseende behovet for hastetiltag mod antimikrobiel resistens og opfordrer til, at parterne indgår en global aftale om at reducere brugen af antimikrobielle lægemidler og bekæmpe risikoen for resistens;

78. minder om, at storbyer på globalt plan står for 70 % af de samlede CO_2-emissioner ([26]); understreger, at lokale og regionale myndigheder er nøgleaktører i klimaindsatsen; understreger derfor behovet for at lette deres adgang til finansielle mekanismer og behovet for bedre samarbejde med lokale og regionale forvaltninger i processen med at forberede, finansiere og gennemføre nationalt bestemte bidrag inden COP30 såvel som nationale tilpasningsplaner, nationale biodiversitetsstrategier og handlingsplaner samt langsigtede strategier;

En tværsektoriel indsats

79. glæder sig over, at 158 lande til dato har skrevet under på det globale methantilsagn; opfordrer underskriverne af det globale methantilsagn til at fremskynde indsatsen for at nedbringe methanudledningen senest i 2030 og til at forbedre forvaltningen af methan ved at udarbejde en overordnet ramme, der har til formål at gøre fremskridt hen imod det kollektive tilsagn; opfordrer indtrængende især de parter, der er storudledere af methan, og som endnu ikke har tilsluttet sig tilsagnet, til at underskrive det hurtigst muligt; opfordrer til en kvantificeret, videnskabeligt baseret vurdering af de fremskridt, der er gjort siden vedtagelsen af tilsagnet på COP26;

([26]) Shukla, P. R. og Skea, J. (red.), Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change – Working Group III Contribution to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer, 2022.

80. opfordrer parterne til også at medtage specifikke methanreduktionsmål i deres nationalt bestemte bidrag;

81. minder om EU's forordning om reduktion af methanemissioner i energisektoren ([27]), som fra den 1. januar 2027 også vil finde anvendelse på EU-importører af råolie, naturgas og kul; understreger behovet for at reducere methanemissioner i alle sektorer i EU;

82. fremhæver, at transportsektoren er den eneste sektor, hvor emissionerne er steget på EU-plan siden 1990, og at dette ikke er foreneligt med EU's klimamål; understreger, at opfyldelsen af EU's klimamål vil kræve større og hurtigere emissionsreduktioner i alle dele af transportsektoren, herunder luft- og søfartsdelsektorerne; glæder sig over udvidelsen af EU's emissionshandelssystem (EU ETS) til også at omfatte emissioner fra søfartssektoren; understreger, hvor vigtigt det er at støtte skift i transportform og intermodal transport og gøre grønne transportmuligheder mere attraktive gennem en forbedret internalisering af eksterne omkostninger og samtidig sikre tilgængeligheden af tilstrækkelige alternativer, indføre foranstaltninger til efterspørgselsstyring og fastlægge effektivitets- og cirkularitetskrav;

83. opfordrer Kommissionen til at sikre, at foranstaltninger til dekarbonisering af transportsektoren er socialt retfærdige, herunder ved at indregne emissioner fra superyachter, privatfly og forretningsfly i EU's klimapolitikker;

84. opfordrer Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) til at vedtage foranstaltninger til reduktion af emissioner fra søfarten i overensstemmelse med de videnskabeligt baserede mål og 1,5 °C-grænsen, som er fastsat i Parisaftalen; er bekymret over de langsomme fremskridt, som IMO har gjort med hensyn til at sætte ind over for emissionerne fra den internationale skibsfart; opfordrer EU til at slå til lyd for strengere globale mål og tidsrammer; minder om, at EU i overensstemmelse med bestemmelserne i ETS-direktivet ([28]) bør revidere anvendelsesområdet for lovgivningen om søfartsemissioner i EU ETS, hvis IMO-forhandlingerne ikke fører til tiltag, som er i overensstemmelse med Parisaftalen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at genoptage UNFCCC-forhandlingerne om at henføre emissioner fra international skibsfart til nationale opgørelser som en afspejling af anvendelsesområdet for EU ETS og FuelEU Maritime-forordningen ([29]);

85. understreger det presserende behov for, at luftfartssektoren retter ind efter globale klimamål, navnlig 1,5 °C-målet i Parisaftalen; er bekymret over de langsomme fremskridt, som Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) har gjort med hensyn til at sætte ind over for emissionerne fra den internationale luftfart; opfordrer ICAO til at indføre mere ambitiøse foranstaltninger inden for rammen af dens ordning for CO_2-kompensation og -reduktion for international luftfart for at nedbringe disse emissioner; minder om, at Kommissionen, hvis ICAO ikke sikrer emissionsreduktioner i overensstemmelse med Parisaftalen, er forpligtet til at undersøge, om anvendelsesområdet for EU ETS skal udvides til også at omfatte flyvninger til flyvepladser uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i overensstemmelse med ETS-direktivets bestemmelser;

86. minder om, at den ikke-CO_2-relaterede klimapåvirkning fra luftfartsaktiviteter anslås til at være dobbelt så stor ([30]) som påvirkningen fra CO_2 alene; fremhæver vigtigheden af at indsamle viden om den ikke-CO_2-relaterede indvirkning af både flyvninger inden for EU og flyvninger til og fra destinationer i tredjelande samt vigtigheden af at vurdere, om der er behov for foranstaltninger til at reducere denne indvirkning i overensstemmelse med de regler og tidsfrister, der er fastsat i EU ETS;

87. opfordrer til at fremskynde udviklingen og anvendelsen af bæredygtige brændstoffer i luftfarts- og søfartssektorerne;

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af methanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1805 af 13. september 2023 om anvendelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 234 af 22.9.2023, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj).

([30]) Transport & Environment, Murphy, A. og Simon, V., »Private jets: can the super rich supercharge zero-emission aviation?«, European Federation for Transport and Environment, Bruxelles, 2021.

88. gentager sin opfordring til alle parter, herunder EU's medlemsstater, om at træffe foranstaltninger til at modvirke brug af privatfly; fremhæver den uforholdsmæssige klimapåvirkning fra privatfly, som er op til 14 gange mere forurenende pr. passager end kommerciel flyvning; understreger vigtigheden af at gå forrest med et godt eksempel og opfordrer indtrængende alle deltagere på COP29, herunder deltagere fra EU-institutionerne, til at afstå fra at anvende private jetfly og i stedet vælge den transportmulighed, der forurener mindst, for at nå deres bestemmelsessted;

89. bemærker, at landbrugssektoren i 2020 tegnede sig for 10-12 % af de globale menneskeskabte emissioner og 11 % af EU's samlede emissioner ([31]); bemærker, at emissionerne fra EU's landbrugssektor er faldet med 25 % siden 2019 ([32]), men har holdt sig på et relativt stabilt niveau i de seneste to årtier;

90. understreger imidlertid, at landbrugerne og landbrugssektoren samtidig er under et stadig større pres fra virkningerne af klimaændringer, herunder temperaturstigninger, tørke, svingende nedbørsmængder og oversvømmelser, og anerkender, at de er uundværlige partnere i indsatsen for at sikre fødevaresikkerhed, bevare livet i landdistrikterne og nå klimaneutralitetsmålene; understreger i den forbindelse behovet for at arbejde hen imod bæredygtige og modstandsdygtige fødevaresystemer og anerkender både mulighederne for at nedbringe drivhusgasemissionerne fra landbrugssektoren og det potentielle bidrag fra landbrugere og skovbrugere til naturlig kulstoffjernelse og -lagring i jordbund og skove; understreger, hvor vigtigt det er at give landbrugere mulighed for aktivt at bidrage til og deltage i udformningen af politikker for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt bevarelse af økosystemer; glæder sig i den forbindelse over den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug og kommissionsformand Ursula von der Leyens tilsagn om at fremlægge en vision for landbrug og fødevarer i løbet af de første 100 dage af den nye Kommissions mandatperiode med henblik på at sikre EU-landbrugssektorens konkurrencedygtighed og bæredygtighed på lang sigt inden for planetens grænser;

91. understreger, at en omstilling til mere bæredygtige landbrugsmetoder, kortere forsyningskæder samt sundere fødevarer, kostvaner og livsstilsformer såvel som en reduktion af fødevarespild i væsentlig grad vil nedbringe emissionerne fra fødevarekæder, styrke modvirkningen af og tilpasningen til klimaændringer, lette presset på biodiversiteten og jorden, reducere forureningen af luft og vand og medvirke til at genoprette jordbundskvaliteten og økosystemer; gentager, at der skal tages hånd om overforbruget af ultraforarbejdede produkter;

92. understreger behovet for en politisk ramme, der understøtter landbrugerne, især mindre landbrugere, i omstillingen til bæredygtige landbrugsmetoder ved at stille redskaber, mekanismer, teknikker, muligheder, uddannelse og finansielle incitamenter til rådighed til at indføre klimaintelligente landbrugsmetoder, der øger produktiviteten og samtidig bidrager til tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, og som belønner landbrugere og skovbrugere, der bidrager til at dekarbonisere økonomien og arbejder med naturen på en måde, der bevarer biodiversiteten og naturlige økosystemer; understreger vigtigheden af at give landbrugssektoren omfattende metoder til at etablere et system for opgørelse af drivhusgasemissioner, som omfatter forskellige typer landbrug; opfordrer EU til at øge investeringerne i grøn teknologi og innovation i landbrugssektoren, f.eks. præcisionsdyrkning, bæredygtige vandingsanlæg, klimaintelligente landbrugsmetoder og agroøkologiske metoder, der gør det muligt at anvende ressourcer såsom vand og energi mere effektivt; understreger endvidere vigtigheden af politikker, der letter adgangen til sådanne innovative løsninger og digitale værktøjer; understreger vigtigheden af at udvikle et mere bæredygtigt landbrug ved at give landbrugerne alternativer med det formål at reducere brugen og den tilsvarende produktion af kunstgødning og pesticider; bemærker, at dette sammen med en øget naturlig kulstofbinding i jordbunde og organisk materiale i jordbunden kan give adskillige fordele ved at øge jordfrugtbarheden, genoprette biodiversitet og skabe et betydeligt potentiale for modvirkning af klimaændringer; understreger behovet for at sikre en mere målrettet modstandsdygtighed ved at støtte håndteringen af risikoen for længerevarende tørkeperioder og fremme mindre vandkrævende afgrøder samt bæredygtige metoder, der gør økosystemerne mere modstandsdygtige;

93. opfordrer alle parter til at arbejde videre på at gennemføre COP28 UAE-erklæringen om bæredygtigt landbrug, modstandsdygtige fødevaresystemer og klimaindsats;

94. understreger vigtigheden af at sikre lige vilkår for landbrugsproduktionen på globalt plan, som er baseret på høje standarder for miljøbeskyttelse, dyrevelfærd og kontrol med, at reglerne bliver overholdt;

([31]) Det Europæiske Miljøagentur, »Progress and prospects for decarbonisation in the agriculture sector and beyond«, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2022.

([32]) Det Europæiske Miljøagentur, »EEA greenhouse gases – data viewer«, den 13. august 2024.

95. understreger, at forsvarssektoren skal bidrage til at nedbringe emissionerne, samtidig med at den operationelle effektivitet opretholdes, og at udviklingen af dekarboniseringsteknologier og -strategier i forsvarssektoren bør fremskyndes; bemærker, at det er frivilligt at medtage opdelte data om militære udledninger i UNFCCC-indberetninger, og at det i øjeblikket ikke er muligt at kortlægge de indberettede militære drivhusgasemissioner ud fra de indsendte UNFCCC-data; opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen og Rådet til at udarbejde et forslag til gennemskuelig opgørelse af militære udledninger til UNFCCC, der tager højde for indførelsen af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar og bidrager til at gennemføre køreplanen for klimaforandringer og forsvar til fulde;

96. fremhæver, at EU's CO_2-grænsetilpasningsmekanisme (CBAM) er et afgørende værktøj til på effektiv vis at prissætte emissioner fra produkter, der indføres til EU, reducere emissionerne fra sådanne produkter og tackle kulstoflækage og samtidig støtte indførelsen af CO_2-prissætning på verdensplan ledsaget af foranstaltninger til industriel dekarbonisering i de mindst udviklede lande; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at udvide anvendelsesområdet for CBAM i overensstemmelse med bestemmelserne i CBAM-forordningen ([33]) og samtidig arbejde sammen med tredjelande for at fremme en korrekt gennemførelse af mekanismen og tilskynde til indførelse af CO_2-prissætning;

97. glæder sig over, at 24 % af de globale emissioner ifølge Verdensbanken nu er omfattet af CO_2-prissætning ([34]); beklager dog, at både dækningen og priserne fortsat er alt for lave til, at Parisaftalens mål kan nås; glæder sig over, at flere af EU's handelspartnere har indført CO_2-handel eller andre CO_2-prissætningsmekanismer; opfordrer Kommissionen til yderligere at tilskynde andre parter til og bistå dem med at indføre eller forbedre tilsvarende CO_2-prissætningsmekanismer og til at undersøge muligheder for koblinger til og andre former for samarbejde med eksisterende CO_2-prissætningsmekanismer uden for EU; opfordrer i den henseende Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre, at eventuelle koblinger til EU ETS fortsat vil omfatte supplerende og permanente bidrag til modvirkning af klimaændringer og ikke vil undergrave EU's interne forpligtelser med hensyn til emissioner af drivhusgasser; glæder sig over oprettelsen af Kommissionens taskforce for international CO_2-prissætning og markedsdiplomati og opfordrer Kommissionen til at sikre, at taskforcen er fuldt operationel i rette tid;

98. bemærker, at GST fremhæver vigtigheden af omstillingen til en bæredygtig livsstil og bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre i bestræbelserne på at imødegå klimaændringer, herunder gennem tilgange, der bygger på en cirkulær økonomi, og at dette understreger behovet for fortsat at udbygge den cirkulære økonomi i EU, herunder ved at støtte innovation og investeringer i cirkulære løsninger og forretningsmodeller og markeder for sekundære råstoffer, og fremhæver vigtigheden af affaldsreduktion og øget genanvendelse; minder om tilsagnet i det ottende miljøhandlingsprogram om at reducere Unionens materiale- og forbrugsfodaftryk betydeligt for så hurtigt som muligt at bringe dem inden for planetens grænser; opfordrer Kommissionen til at udarbejde yderligere foranstaltninger til at fremskynde omstillingen til en cirkulær økonomi og bæredygtig ressourceanvendelse, samtidig med at der sikres en retfærdig og inklusiv omstilling;

99. understreger behovet for at tage fat på klima- og miljøpåvirkningen fra tekstilsektoren, som tegner sig for ca. 8-10 % af de globale drivhusgasemissioner og et betydeligt forbrug af ressourcer, især vand og energi ([35]); anerkender, at tekstilindustrien er nødt til at spille en vigtig rolle i omstillingen til en cirkulær økonomi og imødegå udfordringer i forbindelse med f.eks. affaldsforebyggelse, affaldshåndtering, afgivelse af mikroplast, vandforbrug, overproduktion og produktionsprocessens overordnede holdbarhed og ikke-toksicitet samt tekstilprodukters genanvendelighed, herunder ved at sikre, at tekstiler er udviklet til at være langtidsholdbare og genanvendelige; understreger, at det er afgørende at arbejde hen imod indførelse af globale standarder for, hvornår virksomheder må fremsætte miljøanprisninger om et produkt;

100. understreger behovet for at bekæmpe grønvaskning ved at arbejde hen imod at få indført konsekvente og gennemskuelige globale standarder for miljøanprisninger for at hjælpe forbrugerne med at træffe velinformerede valg og forhindre grønvaskning ved at sikre, at bæredygtighedsanprisninger understøttes af verificerbar dokumentation;

101. understreger, at klimaændringer, vandmangel og miljøforringelse fører til knaphed på naturressourcer, kan forværre konflikter og spændinger samt fødevaremangel og naturkatastrofer og er væsentlige årsager til fordrivelse af mennesker og trusselsmultiplikatorer;

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([34]) Verdensbanken, »State and Trends of Carbon Pricing 2024«, Verdensbanken, Washington D.C., den 21. maj 2024.

([35]) Den Internationale Finansieringsinstitution, »Strengthening sustainability in the textile industry«, Den Internationale Finansieringsinstitution, Washington D.C., 2023.

102. bemærker, at Middelhavsområdet er et af de områder, som er hårdest ramt af klimaændringer, idet opvarmningen sker 20 % hurtigere end det globale gennemsnit, mens det forventes, at 250 millioner mennesker vil lide under vandknaphed inden for de næste 20 år ([36]) og opleve stadig flere skovbrande, hvilket vil have alvorlige konsekvenser for eksistensgrundlaget for kystsamfund, de økonomiske sektorer og biodiversiteten; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skride til handling hurtigst muligt og samarbejde med partnere i Middelhavsområdet om at gennemføre ambitiøse tilpasningsforanstaltninger og føre an med modvirkningstiltag med fokus på vandforvaltning, genoprettelse af økosystemer og omstillinger til bæredygtig økonomi;

103. fremhæver, at klimaændringerne har påvirket kulturarven i et hidtil uset tempo og omfang; understreger behovet for at styrke indsatsen for at beskytte verdens kultur- og naturarv med fokus på at øge risikoberedskabet og styrke modstandsdygtigheden over for klimaændringer;

104. understreger behovet for at styrke EU's indsats for tilpasning til og modstandsdygtighed og beredskab over for klimaændringer ved at styrke EU-civilbeskyttelsesmekanismen med det formål at forbedre EU's kapacitet til at forebygge og håndtere stadig hyppigere store og grænseoverskridende naturkatastrofer;

105. bemærker, at der er en stigende videnskabelig og politisk interesse i styring af solens indstråling, som består af en række foreslåede geoengineeringmetoder, heriblandt stratosfærisk aerosolinjektion, til at reflektere sollys på kunstig vis og køle planeten ned; understreger, at styring af solens indstråling ikke tackler de grundlæggende årsager til klimaændringer, at der ikke findes nogen videnskabelig garanti for virkningerne af teknologien, og at den bringer den klimamæssige og geopolitiske stabilitet i fare på en potentielt katastrofal måde; minder om, at en FN-resolution om global styring er blevet blokeret; opfordrer Kommissionen til at skride ind over for styring af solens indstråling ved at tage skridt til en aftale om ikke-anvendelse for at sætte en stopper for teknologiens anvendelse og begrænse dens udvikling og modsætte sig institutionalisering af teknologien i internationale institutioner i fremtiden i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet og i mangel på dokumentation for teknologiens sikkerhed samt en fuldstændig global konsensus om, hvorvidt den kan accepteres;

Klimaændringer og køn

106. understreger vigtigheden af inklusive tilgange i UNFCCC-processen, herunder arbejdsprogrammet for retfærdig omstilling; opfordrer alle parter, herunder EU og medlemsstaterne, til at øge indsatsen for at integrere ligestilling mellem kønnene i deres reviderede nationalt bestemte bidrag og nationale tilpasningsplaner og i deres klima- og miljøpolitikker, navnlig dem, der vedrører modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt tab og skader; fremhæver behovet for mere konkrete tiltag fra alle parter for at opfylde forpligtelserne i den kønshandlingsplan, der blev vedtaget på COP25, og for at nå til enighed om et nyt kønsarbejdsprogram og en tilhørende handlingsplan for perioden efter 2024; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at øge indsatsen for at opfylde målene i EU's kønshandlingsplan III;

107. mener, at kvinder skal have større og lettere adgang til inklusiv klimafinansiering, og noterer sig, at adgangen til økonomiske midler til projekter for tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer er uforholdsmæssigt mindre for kvinder; opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at rapportere om kønsorientering i forbindelse med deres bidrag til klimafinansiering og til at skabe større sammenhæng mellem støtte til kønsligestilling og klimastøtte gennem eksterne finansieringsinstrumenter og EIB;

108. fremhæver vigtigheden af at øge kvinders deltagelse i beslutningstagning i forbindelse med klimadiplomati, herunder i COP-delegationer og ledelse på alle niveauer i klimaindsatsen; opfordrer alle parter til at sigte efter lighed mellem kønnene i deres delegationer og på alle niveauer i beslutningstagning og forhandlinger vedrørende klimaændringer; opfordrer indtrængende alle parter til at udpege et nationalt kontaktpunkt for kønsspørgsmål og klimaændringer og øge deres ressourcer, uddannelse og støtte hertil, herunder i EU;

109. understreger, at folks tilpasningsevne og sårbarhed varierer på tværs af køn, alder, evner, race og erhverv; opfordrer derfor alle parter til at vurdere, imødekomme og prioritere behovene hos sårbare befolkningsgrupper i deres nationale tilpasningsplaner, meddelelser om tilpasning og nationalt bestemte bidrag;

([36]) Netværket af eksperter i klima og miljøændringer i Middelhavsområdet (MedECC),»Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region. A preliminary assessment by the MedECC Network Science-policy interface – 2019«, 2019.

110. understreger behovet for at fremskynde indsatsen for en kønsorienteret nedbringelse af katastroferisici og således også en kønsorienteret gennemførelse af Sendairammen; opfordrer til, at der gøres en yderligere indsats for at prioritere og integrere et kønsperspektiv i forbindelse med katastrofeberedskab, navnlig ved at bruge opdelte datasæt vedrørende nedbringelse af katastroferisici;

Industri, små og mellemstore virksomheder og konkurrenceevne

111. ser COP29 som et vigtigt skridt efter undertegnelsen af Parisaftalen i 2015; fremhæver, at indsatsen for at bekæmpe klimaændringer bør tage sigte på at nedbringe energifattigdom, gøre EU's små og mellemstore virksomheder (SMV'er) mere modstandsdygtige og konkurrencedygtige og skabe muligheder for EU's industri og SMV'er, som kan føres ud i livet, hvis lovgiverne forpligter sig til at komme med rettidige, skræddersyede, solidariske og tilstrækkelige politiske løsninger og skabe en stabil og forudsigelig ramme for omstillingen; opfordrer alle parter i UNFCCC til at forpligte sig til at gennemføre sådanne fyldestgørende politikker og foranstaltninger;

112. understreger, at veludformede understøttende politikker kan sikre, at klimahandling, innovation, dekarbonisering, jobskabelse og konkurrencedygtighed alle går hånd i hånd; minder om, at investeringer i innovative og bæredygtige industrier og teknologier i overensstemmelse med en ren og retfærdig omstilling vil skabe fremgang for både vores klima, økonomi, beskæftigelse af høj kvalitet og sociale velfærd;

113. anser det for helt afgørende, at EU sikrer en rimelig, hurtig og retfærdig omstilling for at fastholde befolkningens støtte til klimahandling og gå forrest med et godt eksempel, og at det sikrer sig fordelen ved at være først på markedet og samtidig beskytter det indre marked mod illoyal konkurrence fra tredjelande og sikrer lige vilkår for de europæiske industrier på internationalt plan – navnlig ved at gribe ind over for de høje energipriser, der i øjeblikket begrænser deres konkurrencedygtighed;

114. mener, at vores mål om at blive det første klimaneutrale kontinent senest i 2050 og i samme ombæring øge vores konkurrencedygtighed vil kræve en gennemgribende industriel omstilling og tilpasning i de fleste sektorer; mener, at der vil være brug for enorme investeringer for at understøtte omstillingen af energisystemet i betragtning af de forskellige udgangspunkter i medlemsstaterne; opfordrer EU til at overveje, om den finansielle ramme i højere grad skal bringes i overensstemmelse med Parisaftalen;

115. understreger, at EU bør gøre sit yderste for at sikre, at dets industrier og SMV'er bevarer deres førerposition og globale konkurrencedygtighed i omstillingen til en klimaneutral økonomi; fremhæver, at der er behov for innovative politikker for at genvinde, fastholde og udbygge de områder, hvor EU går forrest;

116. fremhæver, at industrierne og SMV'erne gennemgår en betydelig omstilling hen imod en klimaneutral økonomi; understreger behovet for at sikre passende værktøjer og støtte til omstillingsfasen og samtidig fremme innovation og sikre konkurrencedygtighed; erindrer om, at lovgiverne skal støtte SMV'erne og give dem incitamenter i denne omstilling, navnlig ved at sikre adgang til finansiering til bæredygtige teknologier, tjenester og processer, forenkle administrative procedurer og sikre lige muligheder i forbindelse med offentlige udbud;

117. understreger behovet for hurtigt at dekarbonisere EU's industri yderligere og samtidig styrke dens konkurrencedygtighed og for at fastholde EU's støtte til denne indsats; henviser i den forbindelse til vedtagelsen af forordningen om nettonulindustri og noterer sig bebudelsen af en fremtidig retsakt om fremskyndelse af industriel dekarbonisering samt en ny aftale om ren industri, som skal kanalisere investeringer hen imod infrastruktur og industri, navnlig for energiintensive sektorer, og støtte foregangsmarkeder med udvikling, produktion og udbredelse af ren teknologi i industrien; mener, at EU's Innovationsfond bør støtte opskaleringen af rene og innovative teknologier og forsyningskæderne herfor yderligere;

118. fremhæver, at CO_2-forvaltning kan have en rolle at spille, når det gælder om at begrænse procesemissioner i industrier, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne, og om at nedbringe uundgåelige emissioner; henviser i den forbindelse til den nylige strategi for industriel CO_2-forvaltning, som har til formål at udforme en EU-handlingsplan for opsamling, lagring, transport og anvendelse af CO_2-emissioner fra industri- og energiproduktionsanlæg samt fjernelse af CO_2 fra atmosfæren;

119. fremhæver behovet for tilstrækkelige finansielle midler til at understøtte omstillingen under den næste flerårige finansielle ramme, herunder gennem specifikke finansieringsinstrumenter, som reelt imødekommer de europæiske industriers finansielle behov;

120. anerkender den afgørende rolle, som SMV'er, navnlig mikrovirksomheder og startupvirksomheder, spiller med hensyn til at fremme og levere resultater inden for innovation, beskæftigelse og vækst og føre an i den digitale og den grønne omstilling gennem innovation og avancerede teknologiske løsninger; understreger, at SMV'er har brug for klar, ensartet og forudsigelig lovgivning for at kunne skabe vækst og beskæftigelse; fremhæver de specifikke hindringer, som disse virksomheder støder på, når de forsøger at få adgang til finansielle instrumenter og offentlig og privat kapital;

121. understreger behovet for at fremme konkurrencedygtige markeder for råstoffer og sjældne metaller, der er afgørende for den grønne omstilling; henleder opmærksomheden på, at den fortsatte afhængighed af nogle få leverandører påvirker EU's industri negativt, og efterlyser en diversificering af leverandører; glæder sig i den forbindelse over vedtagelsen af forordningen om kritiske råstoffer samt Kommissionens hensigt om at foreslå en ny retsakt om cirkulær økonomi; understreger, at en cirkulær økonomi er helt afgørende for at opnå den størst mulige ressourceeffektivitet og -uafhængighed, hvad angår kritiske råstoffer; påpeger, at der er behov for at forbedre de internationale forsyninger, herunder via de kommende partnerskaber for ren handel og investering, og samtidig sikre, at der anvendes de samme sociale standarder og miljø- og menneskerettighedsstandarder som i EU;

122. fremhæver behovet for specifikke kvalificeringsprogrammer, herunder omskolings- og opkvalificeringsprogrammer, som er afgørende for at styrke arbejdsstyrken og imødekomme den stigende efterspørgsel efter arbejdskraft inden for rene og innovative teknologier, energieffektivitet, vedvarende energikilder, bygningsrenovation og energilagring; bemærker i den forbindelse vigtigheden af akademierne for nettonulindustrien; påpeger, at der er behov for at investere i uddannelse inden for videnskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) for at imødekomme kravene på jobmarkedet og fremme EU's potentiale på innovationsområdet; fremhæver, hvor vigtigt det er at rådføre sig med alle arbejdsmarkedets parter for at kortlægge, hvilke kvalifikationer der er mangel på, og udforme en politisk værktøjskasse til at afhjælpe disse mangler;

Energipolitik

123. bemærker med bekymring, at subsidierne til fossile brændstoffer er steget kraftigt på globalt plan i de seneste år ([37]); finder det beklageligt, at subsidierne til fossile brændstoffer i EU er forblevet på et stabilt niveau siden 2008 på ca. 55-58 mia. EUR om året og steg til 123 mia. EUR i 2022; bemærker i den forbindelse, at de nuværende investeringstendenser ikke svarer til de niveauer, der kræves, hvis verden skal nå målene fra COP28 om at tredoble kapaciteten for vedvarende energi og fordoble forbedringsraten for energieffektivitet, og at det er nødvendigt at fordoble de nuværende årlige udgifter til vedvarende elproduktion, elnet og lagring af elektricitet ([38]);

124. understreger, at der ligger et uudnyttet potentiale i geotermisk energi til at bidrage væsentligt til opfyldelsen af målene i Parisaftalen og målene for EU's energipolitik; tilskynder parterne til at udveksle bedste praksis, teknologisk knowhow og resultater af forskning og videnskab inden for geotermiske teknologier;

125. henleder opmærksomheden på de energimæssige aspekter af resultatet af den første globale statusopgørelse inden for rammen af UAE's konsensus, navnlig omstillingen væk fra fossile brændstoffer for at opnå nettonulemission af drivhusgasser senest i 2050 i overensstemmelse med videnskaben gennem en tredobling af den globale kapacitet for vedvarende energi og en fordobling af den globale gennemsnitlige årlige forbedringsrate for energieffektivitet på verdensplan senest i 2030, samt opfordringen til at fremskynde indførelsen af og investeringer i rene, bæredygtige, sikre og energieffektive teknologier og systemer; opfordrer til, at der løbende foretages en vurdering af, hvordan det skrider frem med at nå disse mål;

126. bemærker, at det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte et supplerende globalt mål om at seksdoble energilagringskapaciteten i energisektoren til 1 500 GW og mere generelt sikre øget systemfleksibilitet senest i 2030 i overensstemmelse med de mål, der blev aftalt af G7-landenes energiministre i april 2024; fremhæver, at der er behov for at rette øget opmærksomhed mod teknologiske løsninger, der har til formål at nedbringe mængderne af drivhusgasser i atmosfæren;

([37]) IEA, »Fossil Fuels Consumption Subsidies 2022«, februar 2023.
([38]) IEA, »World Energy Investment 2024: Overview and key findings«, juni 2024.

127. understreger vigtigheden af at reducere emissionerne af methan i forsyningskæderne for fossile brændstoffer på globalt plan som led i omstillingen til rene energisystemer for at opnå en reduktion på 75 % af de globale methanemissioner senest i 2030 i overensstemmelse med IEA's scenario for nettonulemission af drivhusgasser senest i 2050; opfordrer underskriverne af det globale methantilsagn til at fremskynde indsatsen for at nedbringe emissionerne af methan senest i 2030; bemærker, at der med methanforordningen ([39]) er blevet indført globale overvågningsværktøjer til at skabe større gennemsigtighed med hensyn til methanemissioner fra import af olie, gas og kul til EU og sikre lige vilkår for erhvervsdrivende både i og uden for EU, samtidig med at der tages hensyn til forsyningssikkerheden;

128. fremhæver, at klimaændringer og ekstreme vejrhændelser har en stadig alvorligere indvirkning på vores energisystemer, herunder produktion af vandkraft, bioenergiudbytte, effektiviteten af termiske kraftværker og varme- og kølebehov; bemærker, at vedvarende energikilder ofte kan være forbundet med varierende produktionsniveauer, hvilket understreger behovet for at opbygge lagringskapacitet;

129. fremhæver den omfattende revision af EU's energilovgivning under Fit for 55-pakken, som har bragt den i overensstemmelse med EU's øgede mål om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 med henblik på at opnå klimaneutralitet senest i 2050; fremhæver, at der er brug for en effektiv gennemførelse af Fit for 55-pakken, hvis vi skal nå vores klima- og energimål; mener, at andre parter bør tage lignende og relevante skridt med tilskyndelse og samarbejde fra EU's side;

130. opfordrer til at sørge for, at den bebudede aftale om ren industri sikrer industriernes konkurrencedygtighed og skaber flere job af høj kvalitet gennem sektorspecifikke og tværsektorielle foranstaltninger ved at forenkle, investere i og sikre adgang til prisoverkommelige, bæredygtige og sikre energiforsyninger og råstoffer i samarbejde med industrien, arbejdsmarkedets parter, finansinstitutioner og alle interessenter med det formål at støtte vores industrier på deres vej hen imod en klimaneutral fremtid med et forretningsmæssigt grundlag;

131. fremhæver den centrale rolle, som energieffektivitet, vedvarende energikilder, et diversificeret energisystem og kulstoffattig energi spiller i omstillingen hen imod en klimaneutral økonomi; anerkender imidlertid, ligesom EU har gjort det i forbindelse med Fit for 55-pakken, hvor vigtigt det er at tilpasse politikker og foranstaltninger inden for vedvarende energi og energieffektivitet efter hinanden for at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og overholde Parisaftalen og samtidig udnytte det nuværende fald i omkostningerne ved vedvarende energi og energilagringsteknologier; glæder sig i den forbindelse over vedtagelsen af den hurtige og målrettede reform af udformningen af elmarkedet, som bl.a. tager sigte på at sætte skub i produktionen af vedvarende energi for at styrke og beskytte forbrugerne og på at gøre forbrugernes og virksomhedernes elregninger afhængige af kortsigtede prisudsving;

132. minder om Unionens engagement i princippet om energieffektivitet først, der tager højde for omkostningseffektivitet, systemeffektivitet, lagringskapacitet, fleksibilitet på efterspørgselssiden og forsyningssikkerhed;

133. understreger, at der er behov for betydelige offentlige og private investeringer i EU's energinet og tilhørende infrastruktur for at muliggøre en modernisering og udvidelse heraf samt en yderligere fleksibel integration af vedvarende energikilder, effektivitetsforanstaltninger og lagringsløsninger for at sikre ren, tilstrækkelig, sikker og prisoverkommelig energi til vores borgere og industri; understreger navnlig behovet for at udbedre EU's elnet for at imødekomme væsentlige stigninger i kapaciteten for vedvarende energi, variationer i produktionsmængden, ændrede mønstre i elektricitetsstrømmen på tværs af EU samt ny efterspørgsel; minder om, hvor vigtigt det er at fjerne hindringer, herunder kompleksitet i godkendelsesprocesserne for elinfrastruktur, for at integrere medlemsstaternes energisystemer yderligere, hvilket vil øge Unionens potentiale for produktion af ren energi, og hvor vigtigt det er at sætte skub i udbredelsen af energisammenkoblinger; understreger behovet for, at medlemsstaterne når målet om, at 15 % af elnettet skal være sammenkoblet senest i 2030;

134. understreger, at nettonulemission af drivhusgasser på globalt plan senest i 2050 vil kræve en koordineret global indsats, og at udviklingslandene vil få brug for international bistand for at kunne nå i mål med deres grønne omstilling; understreger vigtigheden af at øge det tætte samarbejde på tværs af grænserne og udvekslingen af bedste praksis med internationale partnere inden for beslutningstagning og overførsel af videnskab og teknologi;

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1787 af 13. juni 2024 om reduktion af methanemissioner i energisektoren og om ændring af forordning (EU) 2019/942 (EUT L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj?locale=da).

135. understreger, at det er nødvendigt at fremme partnerskaber med tredjelande om eksterne dimensioner af energipolitikker; noterer sig den indsats, som EU har gjort for at opbygge energialliancer med et perspektiv, der bygger på bæredygtig udvikling;

136. noterer sig erklæringen på COP28 ([40]) fra over 20 lande, herunder 12 EU-medlemsstater samt Ukraine, om, at den globale kernekraftkapacitet skal være tredoblet senest i 2050;

137. fremhæver den centrale rolle, som borgerne og lokalsamfundene skal spille, hvis den globale energiomstilling skal lykkes, og de specifikke hindringer, som de støder på, når de forsøger at få adgang til finansielle instrumenter og offentlig og privat kapital; understreger vigtigheden af EU's lovgivning, som fastlægger rammen for borgeres og lokalsamfunds produktion, eget forbrug, lagring og salg af deres vedvarende energi og levering af tjenester vedrørende fleksibelt elforbrug og energieffektivitet til borgere og andre enheder; understreger, at EU-retten kan overføres som god praksis til internationale partnere, der ønsker at fremskynde deres grønne omstilling på en socialt retfærdig og demokratisk måde;

Forskning, innovation, digitale teknologier og rumpolitik

138. glæder sig over den rolle, som Copernicusprogrammet og det nye EU-videncenter for jordobservation spiller inden for overvågning af land, atmosfære og havmiljø; understreger vigtigheden af satellitobservationskapacitet for at overvåge, skabe modeller for og forudsige klimaændringer og understøtte den politiske beslutningsproces på området, herunder når det gælder overvågning af methanemissioner, superudledende hændelser og kulstofdræn; understreger behovet for at fremme fælles forskningsprogrammer med henblik på at udvikle teknologi og infrastruktur, der kan medvirke til at beskytte både rummet og klimaet; fremhæver vigtigheden af offentlig-private partnerskaber, når det gælder om at fremme samarbejde mellem statslige og kommercielle rumorganisationer; understreger behovet for at opnå reel strategisk autonomi for EU's vedkommende på satellitområdet og for at investere yderligere i rumøkonomien;

139. minder om, hvor vigtigt et bidrag forskning og innovation yder til at nå målene i Parisaftalen og i den europæiske grønne pagt; understreger, at langt størstedelen af al den forskning og innovation, der kræves for at opnå nettonulemission af drivhusgasser senest i 2050, stadig ligger foran os; beklager, at EU stadig ikke har nået sit langvarige mål om at investere 3 % af det årlige BNP i forskning og udvikling, og efterlyser nye tilgang til at sætte skub i investeringerne i industriel forskning og udvikling;

140. glæder sig navnlig i denne forbindelse over den rolle, som Horisont Europa og partnerskaberne herunder, f.eks. de fælles initiativer og videns- og innovationsfællesskaberne under Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi, spiller med hensyn til at fremme samarbejde mellem den offentlige og den private sektor med det formål at bidrage til at opnå klimaneutralitet og den grønne omstilling og samtidig sikre, at innovationer er bæredygtige og tilgængelige for alle til en overkommelig pris;

141. fremhæver behovet for at tiltrække flere investeringer, såvel offentlige som private, i forskning, innovation og udbredelsen af nye bæredygtige teknologier, herunder i arbejdskraftintensive industrier, og i opgradering af eksisterende og om nødvendigt nye infrastrukturnetværk og projekter, der bidrager til målene i den europæiske grønne pagt og Parisaftalen;

142. understreger vigtigheden af at sikre sammenhæng og konsekvens i incitamenterne til at fremme rene og innovative teknologier med henblik på at nå 2030- og 2050-målene og håndtere udbredelsen af allerede modne teknologier samt investeringer i nye teknologier, der eventuelt skal udvikles for at nå Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050;

143. understreger, at EU skal samarbejde inden for forskning i teknologi, industri og innovativ videnskab for at være med til at bidrage væsentligt til Parisaftalen; opfordrer til, at den bebudede strategi for europæisk biovidenskab gennemføres; opfordrer Kommissionen til at fremme strategiske forskningspartnerskaber for at skabe lige vilkår i EU;

([40]) Ministererklæring om tredobling af kernekraft, undertegnet den 2. december 2023.

144. understreger, at digitalisering er en af de vigtigste faktorer i forbindelse med integrationen af energisystemet, da den kan muliggøre dynamiske og indbyrdes forbundne strømme af energibærere, gøre det muligt at sammenkoble forskelligartede markeder og tilvejebringe de nødvendige data til at matche udbud og efterspørgsel og optimere forvaltningen af nettet; fremhæver det potentiale, som digitale teknologier rummer, når det gælder om at øge energieffektiviteten og derved reducere de samlede drivhusgasemissioner, og anerkender samtidig det presserende behov for at indføre bæredygtige praksisser for at minimere det stadig højere CO_2- og ressourcefodaftryk fra digitalisering og informations- og kommunikationsteknologisektoren, navnlig datacentre og andre typer computerinfrastruktur; minder om EU's mål om at gøre datacentre klimaneutrale og yderst energieffektive senest i 2030 i overensstemmelse med EU's digitale strategi;

Europa-Parlamentets rolle på COP29

145. mener, at Parlamentet bør være en integreret del af EU's delegation på COP29, eftersom det skal give sit samtykke til internationale aftaler, og eftersom det spiller en central rolle i den nationale gennemførelse af Parisaftalen som én af EU's to lovgivende parter; forventer derfor at få tilladelse til at deltage i EU's koordineringsmøder på COP29 i Baku og at få adgang til alle forberedende dokumenter; forpligter sig til at handle uafhængigt og uden interessekonflikter;

°
° °

146. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer med anmodning om, at den formidles til alle de af konventionens parter, som ikke er medlemmer af EU.